

RETTELSESBLAD

Erstatter forslag dateret 13. august 2015

(Begrundelse: Rettelsesbladet indarbejder kommentarerne fra den lovtekniske funktion i Bureau for Inatsisartut og korrekturmæssige rettelser.

Beskrivelse af de væsentligste rettelser: Der er foretaget sproglige præciseringer, således at der klart skelnes mellem slædehunde og hunde samt foretaget sproglige justeringer i forslaget. Der er foretaget ændring af lovforslagets § 17, stk. 5, § 22, § 27, stk. 5 og 8, § 39, § 40 og § 41 stk. 2. Tidligere § 38 er slettet. Endvidere er der foretaget justeringer i bemærkningerne.)

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Der er et ønske om, at samle reglerne for hold af slædehunde, samt hunde og katte, således at borgere, virksomheder og offentlige instanser let har mulighed for at finde de gældende regler i en samlet lov. Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland har modtaget henvendelser fra flere af kommunerne vedrørende frustration over, at reglerne findes forskellige steder, da dette til tider har været en medvirkende årsag til, at borgerne ubevidst har overtrådt lovgivningen på området. Flere kommuner har også overfor Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland givet udtryk for, at visse bestemmelser trænger til opdatering, og der er behov for regulering af områder, som på nuværende tidspunkt ikke findes i lovgivningen. Det drejer sig f.eks. om mulighed for opkrævning af gebyrer ved indfangning eller aflivning af løse hunde og krav om, at slædehunde skal tøjres, når de er 4 måneder og ikke 6 måneder, hvilket i de seneste år har givet anledning til problemer flere steder i landet. Desuden har Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland vurderet, at der er behov for uddybning og præcisering af bemærkningerne til flere af de nuværende bestemmelser samt præcisering af selve bestemmelserne. Herudover er det nødvendigt at indføre nye bestemmelser, som skal være med til at forbedre dyrevelfærden i Grønland samt fremtidssikring af lovgivningen blandt andet med hensyn til identifikation af dyr i form af chipmærkning. Ved chipmærkning forstås i nærværende lovforslag mærkning med en elektronisk chip.

Hensigten med denne lov er at sikre det fortsatte grundlag for en velfungerende og sund bestand af slædehunde samt sikre forsvarlig behandling af hunde og katte i hele Grønland. Endvidere indgår der en række bestemmelser, som skal tilsikre et harmonisk forhold mellem dyr og samfund, herunder beskyttelse af befolkningen. De dyreværns-mæssige bestemmelser i denne lov omfatter kun slædehunde, hunde og katte. Dyreværn vedrørende andre dyr er omfattet af landstingsloven om dyreværn, som også omfatter slædehunde, hunde og katte, hvor-

for hunde - og katteejerne skal overholde bestemmelserne i denne lov samt landstingsloven om dyreværn.

Det er i lovforslaget forudsat, at Grønland ønsker at bevare den grønlandske slædehund som race, hvorfor man har bibeholdt kapitlet om beskyttelse af den grønlandske slædehund. Dog er flere af bestemmelserne blevet sprogligt præciseret, og nye bestemmelser er blevet udformet, da der gennem årene ved administration af loven har vist sig et behov for opdatering af bestemmelserne.

Ansvar for zoo-sanitære forhold med undtagelse af sygdomme, der smitter fra dyr til mennesker (zoonoser) påhviler Miljø- og Fødevareministeriet, herunder Fødevestyrelsen. Zoo-sanitære forhold er således omfattet af Lov nr. 814 af 21. december 1988 husdyrsygdomme, bortset fra zoonoser, i kraftsat for Grønland ved kongelig anordning af 18. december 1991. Det er stadigvæk den danske regning, som er ansvarlig for udarbejdelse af regler om husdyrsygdomme. De nuværende regler findes i anordning nr. 554 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om sygdomme og infektioner hos dyr samt dertilhørende bekendtgørelser, som er sat i kraft for Grønland.

Zoonosebekæmpelse er grønlandsk ansvarsområde, hvorfor Inatsisartut og Naalakkersuisut er ansvarlig for udarbejdelse af regler om dette område.

Ansvar for ind- og udførsel af levende dyr, for så vidt angår dyresundhedsmæssige forhold, påhviler Miljø- og Fødevareministeriet, hvorfor denne lovs bestemmelser om dyresundhedsmæssige forhold kun er gældende for slædehunde, hunde og katte, der befinder sig i Grønland.

I udformningen af lovforslaget er der i udstrakt grad lagt vægt på det forebyggende element, herunder bevarelse af den grønlandske slædehund som race samt fokus på behandling af hunde og katte i Grønland.

2. Hovedpunkter i forslaget.

Hovedformålet med denne lov er at samle nuværende regler samt fremtidssikring af lovens bestemmelser.

Lovens formål er, at sikre en bestand af sunde slædehunde, hunde og katte i Grønland. Herudover er sigtet med loven, at sikre den grønlandske slædehund som race, samt at beskytte mennesker, dyr og omgivelser mod skader forvoldt af slædehunde, hunde og katte. Det betyder, at loven omfatter ethvert slædehunde-, hunde- og kattehold, uanset om der er tale om erhvervmæssig eller ikke erhvervmæssig hold af disse dyr. Efter dette lovforslag bliver det lovpligtigt at binde slædehunde fra de er 4 måneder og ikke fra de er 6 måneder, som i den gældende lov. I forbindelse med udarbejdelse af dette lovforslag har Veterinær- og Fødeva-

remyndigheden i Grønland hørt samtlige kommuner og KANUKOKA for at give dem mulighed for at komme med bemærkninger til lovforslaget. Kommunerne har de senere år oplevet en stigning i problemer på hundeområdet relateret til løsgående slædehunde mellem 4 og 6 måneder. Herudover har flere kommuner i forbindelse med udarbejdelse af nye hunde- og kattevedtægter henvendt sig til Veterinær- og Fødevarermyndigheden med et ønske om, at hundene bliver bundet fra de er 4 måneder. Der er her tale om en afvejning af hensynet til dyrets velfærd og befolkningens sikkerhed, hvorfor sådan et krav må anses som nødvendigt.

Denne lov indfører bestemmelser om gebyrer, således at det bliver muligt for kommunerne at opkræve betaling for de udgifter, de måtte blive påført i forbindelse med varetagelse af opgaver på hunde- og katteområdet, f.eks. i forbindelse med indfangning og aflivning af løse hunde. I forbindelse med indførsel af bestemmelsen vedrørende opkrævning, må kommunerne kun opkræve de faktiske udgifter, således at borgerne ikke bliver påført urimeligt høje udgifter i forbindelse med hold af hunde eller katte, uanset om der er tale om erhvervsmæssigt hold af hunde eller der er tale om kæledyr. Det bliver også et krav, at kommunerne skal oplyse størrelsen på gebyrerne i deres takstblad så det er offentligt for alle, hvilke gebyrer de opkræver på hunde- og katteområdet. Det bliver også et krav, at kommunerne på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for, hvordan de har udregnet gebyrerne, således at både borgerne og offentlige myndigheder kan få indsigt i og overblik over niveauet på de forskellige gebyrer.

Med denne lov bliver kapitlet om behandling m.v. af hunde og katte udvidet til også at omfatte slædehunde udsat på godkendte hundeøer, da der i den seneste tid har været stor fokus på dyrevelfærd, især hos den grønlandske slædehund både internt i Grønland og fra udlandet. Endvidere bliver det nu et krav, at slædehunde skal holdes i flok for at sikre, at hundene bliver mere socialiserede med andre artsfæller og dermed udvikler bedre sociale egenskaber både i forhold til andre hunde og i forhold til mennesker. Dog bliver det muligt, at man kan holde én slædehund, hvis Kommunalbestyrelsen i samråd med Veterinær- og Fødevarermyndigheden vil give tilladelse til dette.

Desuden findes der i denne lov bestemmelser om, hvordan hunde skal trænes i forbindelse med afholdelse af hundevæddeløb samt et forbud mod brug af præstationsfremmede midler, således at det sikres, at hundene ikke udsættes for doping eller lider overlast. Veterinær- og Fødevarermyndigheden har vurderet, at der er behov for regler på dette område, da der er sket en stigning af henvendelser om udlevering af f.eks. smertestillende piller, når der afholdes hundevæddeløb. Dette betyder ikke, at Veterinær- og Fødevarermyndigheden er imod afholdelse af hundevæddeløb, tværtimod skal denne tradition opretholdes, således at fremtidige generationer også afholder denne form for sport. Det er Veterinær- og Fødevarermyndighedens holdning, at dette skal ske på lige vilkår for alle deltagere og under hensyntagen til hundenes ve og vel, således at det ud fra en veterinærfaglig vurdering ikke bringer hundene i fare under afholdelse af sådanne væddeløb.

I kapitlet om beskyttelse af den grønlandske slædehund som race bliver især bestemmelserne om, hvornår det er muligt at genindføre grønlandske slædehunde, som har været udenfor slædehundedistrikterne ændret. Dette sker til dels på baggrund af et stigende antal henvendelser til Veterinær- og Fødevarermyndigheden herom. Der er i forbindelse med flere af disse henvendelser kommet fokus på, at de nuværende bestemmelser ikke helt opfylder de krav, som bør stilles i forbindelse med bevarelse af den grønlandske slædehund som race, og det fremgår ikke af den nuværende lovgivning, hvilke krav der kan stilles i sådanne sager. Derfor skrives det nu mere klart ind i selve loven, hvilke krav der stilles, hvis man vil genindføre slædehunde, der har været udenfor slædehundedistriktet. Der vil bl.a. være krav om neutralisation, og det vil klart fremgå af loven, at det ikke er tilladt at genindføre drægtige slædehunde eller slædehunde med digende hvalpe.

I kapitlet om handel med hunde og katte er der blevet indsat en ny bestemmelse om, at det ikke er tilladt at sælge eller overdrage hundehvalpe, herunder også slædehundehvalpe, før de er 8 uger gamle, og at det ikke er tilladt at sælge eller overdrage kattekillinger før de er 12 uger gamle. Baggrunden for bestemmelsen er, at Veterinær- og Fødevarermyndigheden har modtaget utallige henvendelser både fra privat personer og kommuner om hundehvalpe og kattekillinger, som er blevet taget for tidligt fra moderdyret og derfor ikke er i stand til at klare sig selv og som følge af dette ofte dør, eller ejeren er nødsaget til at aflive dyret. Det vurderes derfor ud fra et dyresundhedsmæssigt og dyreværns mæssigt aspekt, at der er behov for regulering på området for at sikre, at sådanne situationer kan undgås i fremtiden. Det skal bemærkes, at det i visse kommuner ifølge de kommunale vedtægter ikke er tilladt at avle eller opdrætte slædehunde, hunde og katte.

Som tidligere nævnt har Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland hørt samtlige kommuner og KANUKOKA i forbindelse med lovrevisionen.

Veterinær- og Fødevarermyndigheden modtog en mail fra Kommuneqarfik Sermersooq, hvoraf det fremgår, at kommunen ønsker, at ovennævnte krav om, hvornår hundehvalpe og kattekillinger kan tages fra moderdyret klart skal fremgå i en ny lov på hunde- og katteområdet.

2.1 Gældende lovgivning

Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold var den første grønlandske lov på området efter Folketingets vedtagelse af lovforslag nr. 68 fra 1998 om overdragelse af dette område til Grønlands Hjemmestyre, efter ønske fra det daværende Hjemmestyre. Herefter havde Grønland selv mulighed for at udarbejde og fastsætte regler for slædehunde samt hunde- og kattehold, som gav en bedre mulighed for tilpasning til det arktiske klima, samt det faktum at slædehunde anvendes til fangst og jagt, hvorfor de ikke kan sidestilles med hunde, som holdes som kæledyr.

Denne gældende lov indeholder en række bestemmelser om hold af slædehunde samt hunde og katte, herunder behandling af disse dyr, myndighedsfordeling og beskyttelse af den grønlandske slædehund.

Denne hidtidige lov videreføres i hovedtræk, dog er visse bestemmelser blevet sprogligt præciseret, og bemærkningerne til denne lov er blevet uddybet og præciseret, da de nuværende bemærkninger på nogle punkter er mangelfulde og ufuldstændige, hvilket har medført, at der er opstået tvivl om, hvordan bestemmelserne skal fortolkes.

Ved Inatsisartutlov nr. 28 af 18. oktober 2010 blev reglerne for slædehunde samt hunde- og kattehold ændret på baggrund af kommunalreformen i 2009, som inddelte Grønland i fire store kommuner. De deraf følgende nye kommunegrænser medførte, at man var nødsaget til at omdefinere, hvilke områder der fremover var omfattet af begrebet slædehundedistrikter. På baggrund af en indberetning fra Landstingets Ombudsmand fandt Naalakkersuisut desuden anledning til at præcisere en bestemmelse om erstatningsfri aflivning af løsgående hunde, hvorved bestemmelsen bringes i overensstemmelse med Grundlovens § 73, stk. 1, om ejendomsrettens ukrænkelighed. Grundlovens § 73, stk. 1, indebærer som udgangspunkt, at indgreb i ejendomsretten udløser erstatningspligt. Dette udgangspunkt vil dog kunne fraviges, hvor indgrebet foretages med henblik på at afværge fare. Det er på denne baggrund Ombudsmandens opfattelse, at den gældende retstilstand (uanset landstingslovens ordlyd) kun giver adgang til erstatningsfri aflivning, hvis de pågældende løse hunde optræder aggressivt, eller udgør en potentiel fare som følge af, at de optræder i flok. I overensstemmelse hermed blev landstingslovens § 9, stk. 3 ændret, således at det klart fremgår, at løse hunde kun kan aflives uden betaling af erstatning til ejeren, hvis hunden udgør en konkret fare for andre.

Reglen om klipning af hundens hjørnetænder blev fjernet, da et bid fra en hund med klippede hjørnetænder, er lige så farligt som et bid fra en hund, der ikke har fået klippet hjørnetænderne. Herved sikres også, at hundene ikke lider unødigt, som følge af klipning af hjørnetænder uden bedøvelse og smertefulde følgevirkninger i form af infektioner i tænder, kæbe og mundhule.

De ændringer, som Inatsisartutlov nr. 28 af 18. oktober 2010 medførte, er blevet videreført i dette forslag til Inatsisartutlov.

Ved Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 blev reglerne ændret igen. Dette skete på baggrund af en Inatsisartutbeslutning på efterårssamlingen 2010, og blev fremsat efter, at det i de seneste år verden over er blevet mere og mere almindeligt at holde hunde, der ofte bliver betegnet som kamp- og muskelhunde. Som følge af, at det er blevet mere almindeligt at holde disse hunde som kæledyr, er der blevet sat fokus på disse hundes adfærd, når de befinder sig i det offentlige rum. Der har i andre lande været flere episoder, hvor kamp- og muskelhunde har forårsaget alvorlige skader på både dyr og mennesker. Der har været debat om disse hunde, som ofte har en tendens til lettere at blive aggressive og i værste fald angribe andre dyr eller mennesker, hvis de føler sig truet.

De hunde, der betegnes som kamp- og muskelhunde, er ofte racer, der er avlet til storvildtsjagt eller bevogtning af beboelse, fx er Dogo argentino avlet til at opspore vildsvin og bide sig fast, indtil jægeren når frem. Hundene er avlet til at være meget hårdføre og selvstændige, og de reagerer let aggressivt i forhold til fremmede hunde. Selv med ejere, der er gode og kompetente til at opdrage og håndtere deres hunde, er der større risiko for, at disse hunde angriber mennesker og dyr, end der er ved øvrige hunderacer.

Formålet med at indføre et forbud mod indførsel, avl og besiddelse af sådanne hunde var at undgå, at Grønland bliver et smuthul i forhold til andre landes forbud, forebyggelse af eventuelle skader på dyr og mennesker samt beskyttelse af borgerne, især børn, mod disse potentielt farlige hunderacer. Derudover var formålet at forebygge, at der opstår situationer, hvor mennesker eller dyr bliver overfaldet af hunde.

De 13 hunderacer, som blev forbudt pr. 1. januar 2012, er: Pitbull terrier, Tosa inu, Amerikansk staffordshire terrier, Fila brasileiro, Dogo argentino, Amerikansk bulldog, Boerboel, Kangal, Centralasiatisk ovtcharka, Kaukasisk ovtcharka, Sydrussisk ovtcharka, Tornjak og Sarplaninac. Det er fortsat forbudt at indføre, avle og besidde disse 13 hunderacer. Forbuddet gælder også indførsel, avl og besiddelse af krydsninger, hvori én eller flere af de forbudte hunderacer indgår. Da forbuddet også omfatter besiddelse, er der i Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 en bestemmelse om, hvordan ejere af hunde omfattet af forbuddet skal forholde sig, efter forbuddets ikrafttræden.

Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 indeholder tillige en bestemmelse om, at Naalakkersuisut kan forlange dokumentation for hundens race eller type, hvis der er tvivl om dette, og at hunden kan fjernes, hvis der ikke bliver fremvist tilstrækkelig dokumentation. Det er ejeren, som skal bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet. Hvis man senest den 1. januar 2012 har erhvervet en hund, som er omfattet af forbuddet, må man beholde den, men man må ikke overdrage eller avle på den.

De ændringer, som Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 medførte, bliver videreført i dette lovforslag.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil medføre økonomiske eller administrative omkostninger for Selvstyret. Kommunerne bliver med dette lovforslag pålagt at behandle sager vedrørende hold af en slædehund, hvilket de allerede gør. Hold af slædehunde kræver allerede i dag en arealtildeling samt opfyldelse af krav, som er opstillet i bekendtgørelserne om hunde- og kattehold. Dette lovforslag indeholder hjemmel til at opkræve gebyrer for udstedelse af tilladelser til hundehold, hvorfor det vurderes, at lovforslaget ikke vil påføre kommunerne yderligere omkostninger, da det vurderes, at kommunerne vil opkræve betaling hos den

enkelte hunde- eller katteejer, hvorfor lovforslaget vil være omkostningsneutralt for kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes at have mindre eller uvæsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skal i sit væsentligste sammenholdes med den nye tilføjelse i § 9, hvorefter slædehundehvalpe under 4 måneder skal holdes indelukket. Da der hidtil har været praksis for at lade sådanne hvalpe løbe frit omkring, må det forventes, at nogle opdrættere nu skal sørge for et egnet indelukket, hvor hvalpene kan vokse op, indtil de er 4 måneder gamle. Dette må dog antages at være en engangsudgift. Hundevæddeløb og konkurrence anses ikke som en del af udøvelsen af erhverv, hvorfor de eventuelle merudgifter loven medfører ikke opregnes herunder.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget vurderes ikke at have miljø, natur eller folkesundhedsmæssige konsekvenser.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører, at kommunerne vil have hjemmel til at opkræve gebyrer for visse aktiviteter i forbindelse med slædehunde samt hunde- og kattehold. Det vurderes derfor, at loven vil påføre slædehunde-, hunde- og katteejerne omkostninger i mindre grad. Omkostningerne vurderes at kunne variere fra sted til sted, da kommunerne har mulighed for at opkræve de faktiske omkostninger, hvilke kan variere alt efter, hvordan kommunerne vælger at udføre opgaven. Det vurderes, at slædehunde- samt hunde- og katteejerne ikke vil blive påført uforholdsmæssige omkostninger ved hold af slædehunde, hunde eller katte. Det bliver ved fastsættelsen af reglerne i en kommende bekendtgørelse et krav, at disse gebyrer skal fremgå af det kommunale takstblad. Ligeledes vil der i en kommende bekendtgørelse blive fastsat regler om, at en slædehunde-, hunde- eller katteejer kan kræve at se dokumentation for udregning af fastsatte kommunale gebyrer. Kommunerne må således kun opkræve de faktiske udgifter, således at borgerne ikke bliver pålagt uforholdsmæssigt store udgifter.

Forslaget vil – på samme måde som den gældende lov - have betydning for de borgere, der er i besiddelse af en hund eller en krydsning, hvori de nævnte kamp- og muskelhunde indgår. Overholdes forbuddet ikke, kan kommunen fjerne og anbringe hunden på ejerens regning. Aflives en hund som følge af en overtrædelse, skal ejeren betale omkostningerne forbundet med aflivningen. Omkostningerne til en aflivning hos en dyrlæge er på nuværende tidspunkt 750 kr., hvilket må forventes at stige i takt med den generelle prisudvikling.

7. Andre væsentlige konsekvenser.

Forslaget bidrager til, at der skabes ensartethed mellem Selvstyrets og Rigsfællesskabets lovgivning.

Der er i nogle tilfælde indsat bestemmelser om, at politiet skal yde den fornødne assistance hvor det er nødvendigt, for eksempel hvor Veterinær- og Fødevaremyndigheden ikke kan få adgang til en bolig for at kontrollere et dyreforhold, eller hvor ejer ikke samarbejder med Veterinær- og Fødevaremyndigheden om fjernelse, anbringelse eller aflivning af en hund eller kat. Erfaringsmæssigt sker det kun ganske sjældent (2-3 gange årligt på landsplan), at Veterinær- og Fødevaremyndigheden har brug for politiets assistance i sådanne sager. Derfor må det antages, at indsættelse af disse bestemmelser kun i mindre grad vil medføre ressourcemæssige konsekvenser for Rigsfællesskabet.

8. Høring af myndigheder, organisationer mv.

Forslaget har været i høring i perioden 29. maj til 1. juli hos følgende:

- Formandens Departement,
- Departementet for Sundhed,
- Finansdepartementet,
- Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel,
- Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender,
- Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke,
- Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet,
- Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur,
- Råstofdepartementet,
- Forbruger- og Konkurrencestyrelsen,
- Rigsombuddet i Grønland,
- Politimesteren i Grønland,
- KANUKOKA,
- kommunerne,
- KNAPK,
- KNQK,
- Dyrenes venner i Grønland,
- Justitsministeriet,
- Fødevarestyrelsen,
- Grønlands Landsret,
- Grønlands Arbejdsgiverforening, og
- S.I.K.

Efter høringsfristens udløb er der kommet svar fra følgende:

- Departementet for Finanser (AN)
- Pia Cordt Olsen (PCO)

- Grønlands Erhverv (GE)
- Kommuneqarfiq Sermersooq
- Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur
- Fødevarestyrelsen
- KNAPK
- KANUKOKA
- Qeqqata Kommune
- Kujalleq Kommune
- Qaasuitsup Kommune
- Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel (ISNN)
- KNQK
- Politimesterembedet

Nedenfor følger en opsummering af de forskellige høringssvar, samt hvilke ændringer de har givet anledning til.

8.1 Departementet for Finanser (AN)

AN anfører, at man forventer, at APNN holder eventuelle udgifter i forbindelse med nærværende lovforslag inden for eget budget, og har i øvrigt ingen andre kommentarer til forslaget. APNN er enig med ANs høringssvar.

8.2 Pia Cordt Olsen (PCO) via Naalakkersuisuts Høringsportal

PCO undrer sig over, at forslaget ikke har været i høring hos foreningen Nuummi Uumasut. Høringsforslaget har imidlertid været offentligt tilgængeligt på Naalakkersuisuts høringportal, hvor foreningen Nuummi Uumasut har kunnet afgive deres høringssvar.

I øvrigt ønsker PCO, at der foretages en præcisering af forslagets §§ 4-5, for at der ikke opstår misforståelse om, hvorvidt det er lovligt at anskaffe sig en hundehvalp eller kattekilling, inden de er hhv. 8 og 12 uger gamle, når blot de er registreret ved kommunen. Her henviser APNN til forslagets § 33.

PCO er desuden forbeholden over for forslaget om, at tæve-slædehunde med hvalpe skal være lænkede, og foreslår, at der i stedet stilles krav om at drægtige slædehunde skal placeres i velegnede faciliteter som f.eks. løbegårde. Dette vurderes ikke at være en praktisk mulig løsning i slædehundedistrikterne, hvorfor APNN fastholder sit krav om lænkning af disse hunde.

PCO foreslår desuden, at der i § 17 tilføjes krav om, at slædehunde, hunde og katte til enhver tid skal have adgang til drikkevand. (APNN ser ikke grund til at ændre på udformningen af

lovens ordlyd). PCO foreslår endvidere visse tekst- og forståelsesmæssige ændringer, for at skabe større klarhed om lovens budskab. APNN har foretaget ændringer i henhold til disse.

PCO ønsker også, at der tilføjes et forbud mod sex med dyr. APNN tager denne indstilling til efterretning, og agter at arbejde videre med dette forslag i den snarlige revision af Dyreværnsloven.

PCO vil desuden gerne have tilføjet hjemmel til, at politiet eller kommunerne øjeblikkeligt kan fjerne en hund eller kat fra ejeren, hvis ejeren udviser aggressiv adfærd over for dyret, og desuden at hundehvalpe og kattekillinger, der forsøges videreformidlet, inden de er hhv. 8 og 12 uger gamle kan fjernes, og ejeren foranstaltes. APNN henviser i denne sammenhæng til forslaget §§ 36 og 37, hvor forholdet allerede er reguleret. For så vidt angår formidlingen af hundehvalpe og kattekillinger under hhv. 8 og 12 uger, har APNN taget dette til efterretning, og implementeret de påkrævede ændringer.

8.3 Grønlands Erhverv (GE)

GE har ingen kommentarer til forslaget.

8.4 Kommuneqarfik Sermersooq

Kommuneqarfik Sermersooq anfører, at der er brug for tilførsel af nye gener i den grønlandske hundebestand, hvorfor der ikke bør være et krav om kemisk eller operativ neutralisation af hanhunde indført fra anden kommune eller andet land. Der er imidlertid et ganske stort problem med herreløse hunde i landet, og folk der ulovligt anskaffer sig hund uden at have de nødvendige tilladelser. APNN anser det derfor ikke som forsvarligt at åbne op for større mulighed for at avle flere hunde, da markedet synes mættet, og Grønland i øvrigt ikke har de økonomiske ressourcer eller den nødvendige dyrlægedækning til at kunne håndtere et stigende antal hunde. Ønsker man sig som almindelig borger hund, kan en sådan importeres fra f.eks. Danmark, men den skal følgelig være neutraliseret for at undgå en stigende hundebestand. Desuden finder APNN det selvmodsigende, at et neutraliseringskrav kun skulle gælde for hunhunde og hunkatte.

Kommunen mener desuden, at det er problematisk, at der kan dispenseres fra neutraliseringskravet for tjeneste- og hjælpehunde, under henvisning til at hundenes sanser svækkes efter udført indgreb. Dette under hensyntagen til svækkelsen af den grønlandske slædehund, når tjenestehunde- og hjælpehunde indføres i slædehundedistrikterne. APNN agter ikke at fjerne denne dispensationsmulighed, da de myndigheder der henvises til (skattemyndighederne og politiet) har stor erfaring med håndtering af hunde i deres embede, og derfor må anses for at have en ekspertviden inden for området. Desuden formoder APNN

at besiddere af netop tjenestehunde- og slædehunde naturligt altid vil have deres hund under tæt opsyn.

Kommunen vil i henhold til § 9, stk. 5, gerne have anført, at kommunen har mulighed for at udpege en anden aktør. Dette gælder også ift. § 22, om rabiesvacciner. Dette følger af det almindelige delegationsprincip, og APNN ser derfor ikke grund til at indføre det i loven.

Kommunen mener, at § 27, stk. 7, om, at slædehunde, som har fået hvalpe uden for slædehundedistriktet, ikke kan genindføres, bør slettes. APNN medgiver, at formuleringen kan give årsag til misforståelse, og har foretaget de nødvendige ændringer.

Slutteligt ser Kommune Sermersooq gerne, at der indføres et forbud mod sex med dyr. Med henvisning til APNNs kommentarer til Pia Cordt Olsen, tilslutter APNN sig denne observation og planlægger at arbejde videre med dette forslag i den snarlige revision af Dyreværnsloven.

8.5 Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur

Departementet har ingen kommentarer til forslaget.

8.6 Fødevarestyrelsen (FVST)

Den danske fødevarestyrelse har indgivet høringssvar. FVST kommer med en række forståelses- og tekstmæssige rettelser. APNN har foretaget de ændringer i lovforslaget, som FVST's svar giver anledning til.

8.7 KNAPK

Vedrørende forslagets § 9 fremfører KNAPK, at slædehundehvalpe fra fødslen bør være indelukkede, eller på en ø godkendt til formålet, indtil de kan lækkes, når de fylder 4 måneder. Formålet hermed er både at beskytte hvalpene, men også at sikre borgerne mod forurening i nærmiljøet. APNN tilslutter sig KNAPKs svar fuldt ud, og har implementeret de nødvendige ændringer i lovforslaget.

8.8 KANUKOKA, herunder Qeqqata Kommune, Kujalleq Kommune og Qaasuitsup Kommune

KANUKOKA

KANUKOKA bemærker, at ændringen af § 15 fratager kommunerne pligten til at vedtage hunde- og kattevedtægter, og fremfører, at dette kun kan gennemføres, hvis alle kommunerne

er enige heri. Her skal det fremhæves, at APNN netop har ændret denne bestemmelse på kommunernes foranledning, som nævnt tidligere i bemærkningerne.

Qeqqata

Qeqqata kommenterer bl.a., at ændringen af § 15 åbner risiko for, at kommunen ikke kan gennemføre ønskede ændringer og tilpasninger lokalt, og at behov for ændringer kommer til at afvente Naalakkersuisut. Erfaringsmæssigt har kommunerne været meget langsommelige med at vedtage hunde- og kattevedtægter, hvorfor der i nogle kommuner ikke har været regulering af området i adskillige år. Dette er ikke hensigtsmæssigt. APNN påpeger desuden, at kommunerne vil blive inddraget i udarbejdelse af disse regler i medfør af § 15, stk. 2, hvorfor der vil blive taget højde for de lokale ønsker om ændringer og tilpasninger.

Qeqqata påpeger desuden en række tekst- og forståelsesmæssige problemer i loven, som APNN har indarbejdet.

Qeqqata er bekymret for, at bestemmelsen i § 31 om kenneldrift vil medføre uforholdsmæssig gene for de, som opdrætter slædehunde. APNN fastholder udformningen af denne bestemmelse, under hensynet til dyrenes velfærd. Det skal være muligt at føre kontrol med kenneler, samt at sikre at tævernes og hvalpenes sundhed tilgodeses.

Kommunen savner desuden mulighed for at kunne opkræve gebyrer for dækning af udgifter til indfangning af løse slædehunde, hunde og katte med kendt ejer, hvor ejeren nægter selv at indfange sine dyr. APNN tilslutter sig denne observation, og har foretaget de nødvendige ændringer i lovforslaget for at imødekomme dette.

Kujalleq

Kujalleq har desuden nogle generelle rettelser til lovforslagets formulering, samt et ønske om at kommunerne kan opkræve gebyrer i forbindelse med varetagelse af hunde- og katteopgaver. Som anført ovenfor, er der nu indskrevet mulighed for, at kommunen kan opkræve gebyrer for indfangning af slædehunde-, hunde og katte.

Til § 15, fremfører Kujalleq at det muligvis vil være vanskeligt at udarbejde regler for hunde- og kattehold lokalt i kommunerne, medmindre der udarbejdes bekendtgørelser for hver enkelt kommune. APNN skal her henvise til § 15, stk. 2., hvorefter kommunerne vil blive inddraget og hørt om udarbejdelse af disse regler, og desuden til tidligere bemærkninger om samme.

Qaasuitsup

Qaasuitsup Kommune finder det ligeledes uhensigtsmæssigt, at ændringen af § 15 helt eller delvist fratager kommunerne kompetencen til at udarbejde kommunale vedtægter. APNN henviser til § 15, stk. 2, hvorefter kommunerne inddrages og høres i udarbejdelsen af de fremtidige regler, og desuden tidligere bemærkninger.

Desuden mener Qaasuitsup, at det på Naalakkersuisuts foranstaltning og tilhørende budget skal sikres, at hundeinspektørerne udstyres med chiplæsere og uddannes i at betjene disse. Desuden ønskes en præcisering af, hvordan det skal kontrolleres, at indførte hunde- og katte er neutraliserede. APNN ser også gerne, at sådan et tiltag med tiden kan gennemføres, men der findes ikke midler på nuværende til at udføre dette i praksis. Derfor er det den medfølgende dokumentation samt tilkendegivelser fra den dyrlæge eller anden person autoriseret til at udføre chipninger, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om en hund eller kat er chippet samt neutraliseret, da det kun er disse, der må udføre sådanne indgreb.

Kommunen ønsker desuden, at der oprettes et register over personer, der har begået grov eller gentagne overtrædelser af loven, og at kommunen får lovgrundlag til at give afslag på ansøgninger om arealtildeling til hundehold fra disse personer. APNN tager kommunens ønske om et register til efterretning. Reglerne for arealtildeling er imidlertid ikke dækket af denne lovs område.

Grundet stort ønske fra kommunerne, har APNN valgt at føre § 15 i lovforslaget tilbage til sin oprindelige ordlyd. Herefter udarbejder kommunalbestyrelsen hunde- og kattevedtægter for kommunen, og Naalakkersuisut fastsætter de nærmere regler for indholdet af disse vedtægter. Vedtægterne skal godkendes af Naalakkersuisut, forinden de sættes i kraft.

8.8. Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel

Departementet gør opmærksom på, at slædehunde i Nordgrønland bruges til erhverv, og der derfor principielt set kan påregnes udgifter for erhvervslivet, som bør fremgå af bemærkningerne. APNN har foretaget ændringer i forslaget i overensstemmelse hermed.

8.9 KNQK

KNQK er generelt begejstrede for en opstramning af lovgivningen, og desuden for, at der i lovforslaget sondres mellem slædehunde og almindelige hunde. KNQK ønsker, at der for fremtiden udarbejdes en selvstændig lov om slædehunde.

8.10 Politimesterembedet

Politiet foreslår en række ændringer af lovforslaget.

Politiet bemærker indledningsvist, at lovområdet er hjemtaget af Grønlands Selvstyre i 1998. Imidlertid pålægges Grønlands Politi en række opgaver i medfør af forslagets bestemmelser, som ifølge retsplejelovens § 61, stk. 2, skal forhandles med Justitsministeriet. Dette drejer sig

primært om forslaget §§ 12, 13 og 14, som blev indført ved lovændring i 2011. De opgaver, der er pålagt politiet i medfør af denne ændring, har politiet altså ikke bemyndigelse til af Justitsministeriet at håndhæve. APNN har derfor valgt at ændre disse bestemmelser, således at ansvaret for bestemmelsernes håndhævelse pålægges Naalakkersuisut.

Desuden opfordrer politiet til, at forslaget § 2, stk. 2, ændres, da den bistand, der her omtales, allerede er en sædvanlig politimæssig opgave og derfor er overflødig. Det kan i stedet omtales i forslaget bemærkninger, at politiet om fornødent yder bistand til myndighedens udførelse af opgaven. APNN har indarbejdet den foreslåede ændring. Desuden bortfalder § 2, stk. 3, som følge heraf.

Politiet foreslår yderligere, at opgaven med aflivning af hunde i henhold til forslaget § 10 henføres til kommunen, ligesom det er tilfældet i § 9, således at det kun er én myndighed der træffer beslutning om, og fuldbyrder forvaltningsretlige afgørelser om aflivning af hunde. APNN har indarbejdet denne ændring. Politiet vil stadig foretage aflivning i tilfælde af nødretlig karakter.

Politiet foreslår endvidere, at begrebet ”løbsledelsen” i forslaget § 24 nærmere defineres. APNN har taget dette forslag til efterretning, og indarbejdet en nærmere afgrænsning af begrebet i forslaget bemærkninger til den anførte bestemmelse.

Til § 35 bemærker politiet, at politiet i overensstemmelse med retsplejelovens regler kan træffe beslutning om, hvorvidt der skal indledes en efterforskning af sagen, på samme vis som ved anmeldelse af andre kriminelle forhold. APNN har ud fra disse betragtninger valgt at omformulere ordlyden af § 35, for at skabe større klarhed omkring anmeldelser efter denne bestemmelse.

Politiet bemærker, at § 39 bør udgå, da den skaber forvirring om sammenhængen med det almindelige forvaltningsretlige system for fuldbyrdelser. APNN har efter nøje overvejelse valgt at fjerne den pågældende bestemmelse.

Slutteligt har politiet foreslået rettelse til henvisningerne i § 41, som herefter er blevet indarbejdet.

APNN finder ikke anledning til at indføre yderligere ændringer i forslaget ordlyd på baggrund af politiets høringsvar.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Myndigheder

§ 1

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at Naalakkersuisut er rette myndighed vedrørende udstedelse af påbud og forbud som anses for at være nødvendige for at sikre, at denne lovs bestemmelser bliver overholdt. Desuden kan Naalakkersuisut udstede påbud og forbud i medfør af bekendtgørelser udstedt i henhold til denne lov.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at henlægge især tilsynsbeføjelser til kommunalbestyrelsen. Det kan i visse tilfælde være hensigtsmæssigt at henlægge tilsynsbeføjelsen til kommunalbestyrelsen, da de kan have et lokalkendskab, som kan være med til at sikre overholdelse af lovens bestemmelser.

§ 2

Til stk. 1

Bestemmelsen er videreført fra Landtingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Bestemmelsen er medtaget for at fastslå de relevante myndigheders kompetence og sikre mulighed for direkte at udøve tilsynsfunktionen uden forudgående retlig intervention. Det skal dog påpeges, at bestemmelsen kun kan anvendes i de tilfælde, hvor det vurderes, at der er særlig overhængende fare for, at dyret for eksempel vil lide overlast eller såfremt der er tale om, at formålet med tilsynet ellers forspildes. Den tilsynsførende skal ved tilsyn sikre, at grundlovens § 72 om, at boligen er ukrænkelig, overholdes. Dette betyder, at den tilsynsførende ikke har adgang til den private ejendom uden retskendelse, medmindre dette sker for at sikre tilvejebringelse af oplysninger til brug for beslutninger vedrørende overholdelse af denne lov. Bestemmelsen fastslår også, at den tilsynsførende skal have identificeret sig overfor dyrets ejer, inden den tilsynsførende uden retskendelse har adgang til ejendomme, lokaler m.v.

Politiet yder om nødvendigt bistand til tilsynsmyndighederne såfremt dette er nødvendigt. Politiet yder således bistand, hvis tilsynsmyndigheden ikke kan komme til at føre det nødvendige tilsyn, f.eks. hvis den tilsynsførende nægtes adgang til dyrene af ejeren, eller ejeren er truende overfor den tilsynsførende.

Kapitel 2

Slædehunde, samt hunde- og kattehold

§ 3

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny, og har til formål at sikre, dels at alle hunde og katte, der indføres i landet efter vedtagelsen af denne lov, bliver nemmere at identificere, samt at følge ved f.eks. overdragelsen. Kravet om neutralisation skal sikre, at udbredelsen af hunde og katte bedre kan kontrolleres, samt holdes på et overskueligt niveau.

Til stk. 2

Der er mangel på dyrlæger i landet, og i mange områder af Grønland er der ikke direkte eller let adgang til en dyrlæge. Derfor forudsætter brugen af kemisk neutralisation, for at neutralisationen opretholdes, som det tilsigtes med loven, at ejer er bosat i et område, hvor en dyrlæge let kan tilse dyret, samt administrere de nødvendige medikamenter, for at neutralisationen ikke bortfalder over tid.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan i en bekendtgørelse fastsætte yderligere betingelser for indførelse af katte og hunde.

§ 4

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny og har til formål at sikre, at alle hunde, inden de er 8 uger gamle eller senest ved den første rabiesvaccination, bliver registeret hos kommunerne, således at kommunerne får et overblik over antallet af hunde i kommunen, og at kommunerne derfor lettere kan planlægge og udføre den påbudte rabies vaccination af disse dyr.

Til stk. 2

Det bliver desuden lovpligtigt, at hunde skal bære et skilt med ejerens kontaktoplysninger, eller at ejers kontaktoplysninger er skrevet på halsbåndet med holdbar skrift. Dette bliver lovpligtigt, fordi der visse steder i Grønland er problemer med bortløbende hunde, og kommunerne bruger mange ressourcer på at finde dyrets ejer og få dyret returneret til ejeren. Ved at gøre det lovpligtigt, at hunde skal bære et skilt med ejerens navn, formodes det, at kommu-

nerne vil få lettere ved at finde dyrets retsmæssige ejer. Det bliver desuden lettere at holde ejer ansvarlig i de tilfælde, hvor løse eller bortløbne hunde forvolder skade på andres ejendom eller overfalder andre dyr eller mennesker.

Til stk. 3

Denne bestemmelse er ny og supplerer de nye krav i stk. 1. Det bliver lovpligtigt, at ejeren af slædehunde skal sikre, at alle hundene bærer et skilt, eller at der er skrevet på halsbåndet med holdbar skrift, med ejerens kontaktoplysninger. Desuden skal der være et skilt på hundeplassen, og det skal være tydeligt, hvem der ejer, hvilke hunde. Der må på intet tidspunkt være tvivl om tilhørsforholdet. Det skal således være muligt at identificere hundenes ejer på et hvert tidspunkt.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kommunerne har mulighed for at fortage en registrering for ejerens regning, hvis hundens ejer ikke har ladet hunden registrere. Denne bestemmelse skal sikre, at kommunerne har mulighed for at registrere hunde, som ikke er blevet dette af ejeren selv, således at kommunerne til enhver tid har et opdateret register over hundene i kommunen. Der skal dog ved opkrævningen af omkostningerne tages højde for, at det for slædehundeejere er en stor omkostning, hvorfor det anbefales, at der kun opkræves ét beløb, som gælder for hele slædehundespandet.

§ 5

Til stk. 1-2

Denne bestemmelse er ny og har til formål at sikre, at alle katte, inden de er 12 uger gamle, bliver registeret hos kommunerne, således at kommunerne får et overblik over antallet af katte i kommunen, og at kommunerne derfor lettere kan planlægge og udføre den påbudte rabies vaccination af disse dyr. Det bliver desuden lovpligtigt, at katte skal bære et skilt med ejerens navn og adresse. Dette bliver lovpligtigt, fordi der visse steder i Grønland er problemer med vildkatte, hvorfor kommunerne bruger mange ressourcer på at finde dyrets ejer, hvilket ofte er forgæves, da der ikke er nogen ejer. Ved at gøre det lovpligtigt, at katte skal bære et skilt med ejerens navn formodes det, at kommunerne vil få lettere ved at finde dyrets retmæssige ejer, og det bliver lettere at adskille tamkatte fra vildkatte.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kommunerne har mulighed for at fortage en registrering for ejerens regning, hvis kattens ejer ikke har ladet katten registrere. Denne bestemmelse skal sikre, at kommunerne har mulighed for at registrere katte, som ikke er blevet dette af ejeren selv, således at kommunerne til enhver tid har et opdateret register over kattene i kommunen.

§ 6

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om den i §§ 4 og 5 omtalte registrering af slædehunde samt hunde og katte, samt udformning af de skilte som dyrene skal bære. Dette gøres for det tilfælde, at der bliver behov for at fastsættes ens regler for alle kommunerne, således at det bliver lettere for dyrets ejer og kommunerne at foretage denne registrering også i forbindelse med flytning fra en kommune til en anden. Desuden giver bestemmelsen mulighed for, at Naalakkersuisut kan udarbejde regler om chipmærkning af hunde og katte, herunder krav til chippen, således at det bliver muligt at identificere dyret hurtigt, let og effektivt. Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at der i bekendtgørelsesform kan fastsættes regler om betaling af gebyrer for registrering af hunde og katte, skilte til hunde og katte, samt betaling for chipmærkning af hunde og katte. Muligheden for at opkræve gebyrer skal sikre, at kommunerne ikke bliver pålagt omkostninger i forbindelse med ovenstående aktiviteter, men at de har mulighed for at opkræve betaling svarende til de faktiske afholdte og dokumenterbare omkostninger hos dyrets ejer.

§ 7

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at Naalakkersuisut ved Veterinær- og Fødevarermyndigheden efter ansøgning kan give tilladelse til, at tjenestehunde og hjælpehunde kan indføres, uden at de overholder alle de krav, der normalt stilles til hundehold. For så vidt angår de dyresundhedsmæssige krav er Fødevarestyrelsen den kompetente myndighed, undtaget når det drejer sig om mulig smitte med zoonoser og zoonotisk agens. Særligt har der været flere henvendelser fra Politiet og Skattemyndigheden om mulighed for at dispensere fra neutralisationskrav, da hundenes sanser bliver dårligere efter indgrebet. Dog vil det være nødvendigt i hver enkelt sag at vurdere, hvorvidt der kan gives tilladelse til disse særlige hunde.

Til stk. 2

I forlængelse af ovenstående, fastsætter Naalakkersuisut de nærmere betingelser for, hvornår der kan gives tilladelse til, at tjeneste- og hjælpehunde indføres. Herunder om disse hunde kan indføres uden at være neutraliserede.

§ 8

Til stk. 1

Bestemmelsen, der videreføres fra Landstinglov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold, fastslår, at der ikke må holdes slædehunde samt hunde og katte,

hvis der er risiko for overførsel af sygdomme til mennesker og andre dyr i omgivelserne. For slædehunde gælder dette især når der afholdes hundevæddeløb, hvor der derfor er skærpede krav til sundheden af de deltagende hunde.

Til stk. 2

Formålet med denne bestemmelse er at sikre Naalakkersuisut mulighed for administrativt at regulere primært hundehold på steder, hvor dette af hensyn til enten dyrene eller omgivelserne viser sig uhensigtsmæssig eller problematisk. Dette kan f. eks. være slædehundehold i nærheden af skoler og børnehaver, vagthunde på byggepladser eller hundehold i og ved lufthavne, samt ved hundevæddeløb. Det bør herunder vurderes, om der er behov for, at der på grund af sundhedsmæssige risici indføres en maksimum grænse for hvor mange dyr, en privatperson kan holde.

§ 9

Til stk. 1

Bestemmelsen er i hovedtræk videreført fra Landstinglov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Det bliver med denne bestemmelse lovpligtigt, at slædehunde skal bindes, fra de er 4 måneder gamle, og ikke 6 måneder, som den gældende lov fastsætter. Løse hunde kan udgøre en trussel mod befolkningens sikkerhed og er uønskede af sanitære årsager. Bestemmelsen ændres som følge af afvejning mellem dyrets velfærd og befolkningens sikkerhed. Desuden skal slædehundehvalpe fra fødsel, og indtil de er fyldt 4 måneder, holdes indelukket i en løbegård eller i et hus, af hensyn til hvalpenes trivsel samt for at sikre befolkningen mod forurening og eventuel skade forårsaget af løse hvalpe i byerne og byggerne.

Kravet om, at hunde skal bindes, når de er 4 måneder gælder også for tævehunde med hvalpe, selvom det tidligere har været tilladt at lade tævehunden løbe frit omkring. Løse tævehunde kan udgøre en trussel mod det omgivende samfund, da sådanne hunde helt naturligt vil forsvare deres hvalpe mod fremmede, og der foreligger adskillige eksempler på alvorlige bidskader forårsaget af løse tævehunde. Det er derfor et rimeligt krav, at hundeejere, som vil drive opdræt, omhyggeligt passer tæve og hvalpe. Herunder sørger for at etablere passende faciliteter, så tæve og hvalpe kan opholde sig lænkede ved hundehus eller i løbegård, så hvalpene bliver hos deres mor og ikke skader omgivelserne. Desuden vil det mindske risikoen for smittsomme sygdomme og spredning af endoparasitter, når hvalpene ikke løber løse blandt andre hunde.

Til stk. 2

Denne bestemmelse er ny, men svarer til kravet i den danske hundelov om, at hunde der færdes i byzonerne skal holdes i line, for at sikre, at de ikke løber væk fra ejeren eller gør skade på sig selv eller andre.

Til stk. 3

Denne bestemmelse er delvist videreført fra Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold § 9, stk. 2. Bestemmelsen i den nye stk. 2 finder ikke anvendelse på tjenestehunde under kommando og fårehunde, da det vil umuliggøre deres arbejde, ligesom der er åbnet mulighed for at anvende hunde til jagt m.v. udenfor bymæssig bebyggelse.

Til stk. 4

Denne bestemmelse er ny. Bestemmelsen giver adgang til, at personer, der har fuld kontrol over deres hund, kan gå tur med den uden snor. Begrebet ”fuld kontrol” indebærer, at hunden er under kommando. Hunden skal gå tæt op ad dens ledsager under hele turen og må ikke løbe frem mod andre mennesker eller dyr.

Til stk. 5

Denne bestemmelse er ny og angiver, at kommunerne skal fremlyse hunde, som bliver indfanget. Denne bestemmelse gælder både i og uden for slædehundedistriktet.

Til stk. 6

Kommunerne har overfor Veterinær- og Fødevarermyndigheden givet udtryk for, at der er et stigende problem med indfangning og fremlysning af hunde. På denne baggrund vurderes det, at der er behov for lovpligtige regler for fremlysning, tidsrum for opbevaring samt mulighed for at opkræve de faktiske udgifter forbundet hermed hos dyrets ejer. Bestemmelsen giver kommunerne mulighed for at afhænde dyret, hvis ejeren ikke betaler de udgifter, som kommunen har haft, eksempelvis ved opbevaring, forplejning, fremlysning m.v. Dette betyder, at kommunerne har mulighed for at sælge dyret i stedet for at ty til aflivning. Kommunerne vil således helt eller delvist kunne få dækket de udgifter, som indfangning og fremlysning har påført dem. Dette giver også mulighed for, at ellers sunde og raske hunde ikke aflives, men kan få et nyt hjem og en ny ejer.

Til stk. 7

Hvis der opstår et overskud ved salg efter stk. 4, vil dette gå til den oprindelige ejer af hunden, hvis ejeren melder sig inden for 3 måneder efter fremlysningen. Hvis den oprindelige ejer ikke melder sig inden for fristen, tilfalder overskuddet landskassen.

Til stk. 8

Der indføres mulighed for, at kommunerne kan opkræve gebyrer af ejerne ved indfangningen af løse slædehunde, hunde og katte, når ejeren er kendt, og denne ikke selv har taget initiativ til at indfange sit dyr. Gebyret må kun opkræves for de faktiske udgifter ved indfangningen, samt efterfølgende opbevaring indtil afhentelse. Desuden skal ejer gives et passende varsel, førend gebyret kan opkræves.

Til stk. 9

Bestemmelsen er delvist videreført fra Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold § 9, stk. 3. Bestemmelsen understreger myndighedernes ret til uden at betale erstatning til ejeren at regulere en bestand af løse slædehunde og hunde i et område. Kommunerne kan desuden kræve betaling fra ejeren for de udgifter, de har haft i forbindelse med aflivningen af hundene. Det er en forudsætning, at hundene udgør en konkret fare, før kommunen må lade hundene aflive. Såfremt hundene ikke udgør en konkret fare, skal de indfanges og fremlyses efter reglerne i stk. 4. Ved konkret fare menes, at hundene skal have en truende adfærd, hvorved mennesker eller andre dyr udsættes for fare ved enten bid eller smitte med sygdom.

Hunde som legalt færdes løse efter stk. 3-4 må ikke aflives, medmindre de udgør en konkret fare.

§ 10

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 10, stk. 1, i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Formålet med bestemmelsen er at forbyde hold af bidske slædehunde og hunde. Den grønlandske slædehund er af natur ikke nogen aggressiv eller bidsk race.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at hunde, som har angrebet eller skambidt mennesker eller andre dyr, aflives ved kommunens foranstaltning, samt at aflivning af disse hunde sker uden erstatning for dyrets ejer. Dette betyder ikke, at en hund, lænket eller ej, der tager en fugl eller en gnaver, skal aflives, da dette anses som en del af hundens naturlige adfærd. Det er en del af en tæves naturlige adfærd at bide andre tævers hvalpe, også så de dør af det. Hvis en tæve bider andre tævers hvalpe med dødelig udgang, vil det være op til politiet, eventuelt i samråd med en dyrlæge, at fastslå, om der er tale om naturlig adfærd, eller hunden er aggressiv og dermed skal aflives. Politihunde, som ved angreb har skambidt mennesker eller andre dyr, er undtaget, såfremt hændelsen har fundet sted i tjenesten. En politihund, som udenfor tjenesten angriber eller skambider mennesker eller andre dyr, er omfattet af § 10, stk. 2. Kommunen forestår aflivningen, som sker for ejerens regning. Når hunden aflives, skal § 13 i landstingsloven om dyreværn og § 25 i denne lov overholdes, således at det sikres, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt.

Det vil altid være en konkret vurdering, om der har været tale om skambidning. Denne vurdering foretages af kommunen i samråd med læge eller dyrlæge. Ved skambid forstås:

- flere dybe, punktformede sår, der når dybt i underhuden eller penetrerer ned i muskulatur; det skal tydeligt fremgå, at der er tale om flere bid, og at det er foregået med nogen voldsomhed, eller
- udrivning (dyb flænge) i underhud / muskulatur (altså ikke kun i huden/skindet), eller
- bidlæsioner, der medfører tab af væv (bortset fra ubetydelige skader på hundeører), eller
- bidlæsioner, der medfører døden, herunder situationer, hvor en hund rusker en anden hund til døde, uden at biddet i sig selv har givet anledning til skader af en karakter, som beskrevet i de foregående tre punkter.

Ved skade forstås bl.a. større sår eller flænger, der kræver syning. Skader på et menneske vil almindeligvis nødvendiggøre lægehjælp eller længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed, og skader på andre hunde vil almindeligvis nødvendiggøre dyrlægehjælp. Hvis det er nødvendigt at aflive den angrebne hund på grund af dens skader, eller hunden dør i forbindelse med angrebet, vil der ligeledes være tale om skambidning.

Til stk. 3

Bestemmelsen indfører som noget nyt et forbud mod at afholde hundekampe. Omfanget af hundekampe i Grønland er ukendt og formodes at være nær ikkeeksisterende. Forbuddet hænger imidlertid sammen med forbuddet mod kamp- og muskelhunde, og den trend, som er opstået i udlandet, ikke blot mht. at eje disse hunde, men også med at bruge dem i hundekampe. Bestemmelsen kan derfor blive relevant i fremtiden.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår 4 tilfælde, hvor retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan frakendes for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum. Der skal ved frakendelsen tages stilling til, om dette skal være for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum. Der skal i denne vurdering tages hensyn til, under hvilke omstændigheder overtrædelsen er sket. F.eks. hvis ejeren eller besidderen har fremsat en trussel om angreb på andre dyr eller mennesker, uden at denne trussel har et reelt indhold. Kommunen skal som myndighed iagttage det almindelige proportionalitetsprincip. Med udtrykket ”beskæftige sig personligt” menes, at personen ikke må eje, avle, besidde eller passe hunde. En hel eller delvis frakendelse kan ikke kun ske i forhold til ejeren, men også en person som har haft hunden i sin besiddelse og har anvendt hunden til ulovlige formål nævnt i denne bestemmelse.

§ 11

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 11, stk. 1, i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Bestemmelsen skal ses som en entydig præcisering af ansvarsforholdet i forbindelse med slædehunde-, hunde- og kattehold. Ejeren har objektivt

ansvar, hvilket betyder, at ejeren er erstatningsansvarlig for alle skader som slædehunden, hunden eller katten forvolder, selvom der ikke er handlet forsætligt eller uagtsomt. Det skal dog præciseres, at hvis skadelidte selv har medvirket til skaden i større eller mindre grad, vil der kunne ske nedsættelse af erstatningen og i visse tilfælde vil den bortfalde.

Til stk. 2

Har skadelidte medvirket til skaden, for eksempel ved at opildne eller tirre hunden, eller ved at true eller overfalde hundens ejer, bortfalder erstatningspligten helt eller delvist.

Til stk. 3

På baggrund af ansvarsforholdet i stk. 1, vil en naturlig følge heraf være indførelse af et krav om lovpålagt ansvarsforsikring for hundeejere og katteejere. Bestemmelsen giver hermed Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikring for henholdsvis slædehunde, hunde og katte.

§ 12

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 12, stk. 1 i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Denne bestemmelse er medtaget for at sikre Naalakkersuisut en mulighed for administrativt at beskytte befolkningen og omgivelserne mod farlige racer og hundetyper. Bestemmelsen kan endvidere anvendes til administrativt at forbyde hold af hunde, som må antages at klare sig dårligt under arktiske forhold, f. eks. kinesisk hårløs race eller racer, der ofte kun kan føde ved kejsersnit og derfor ikke kan påregne at modtage fødselshjælp under hensyn til de særlige geografiske forhold i Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at Naalakkersuisut kan begrænse forbuddet i stk. 1 til at gælde for nærmere definerede områder. Det betyder, at et forbud givet i overensstemmelse med stk. 1 kan begrænses til kun at gælde for et nærmere afgrænset område.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en videreførelse af Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 om ændring af Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (Indførsel af forbud mod kamp- og muskelhunde). Forbuddet omfatter kun hunde på listen. Det er forbudt at besidde, indføre eller avle på sådanne hunderacer. Forbuddet mod besiddelse betyder også, at det er forbudt for privatpersoner, herunder turister, at medbringe de forbudte hunde under f.eks. ferieophold i Grønland.

Til stk. 4

Forbuddet mod visse hunderacer i stk. 3, finder også anvendelse ved krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår. Det er endvidere forbudt at besidde, indføre eller avle krydsninger, hvori en eller flere af de forbudte hunderacer indgår. Forbuddet mod besiddelse af krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, betyder også, at det er forbudt for privatpersoner, herunder turister, at medbringe hunde, som er krydsninger af de nævnte hunde under f.eks. ferieophold i Grønland.

Ved krydsninger af kamp- og muskelhunde forstås hunde, hvor mindst en af forældrene eller bedsteforældrene til den pågældende hund er kamp- eller muskelhund.

Det skal dog nævnes, at det ikke rent genetisk kan afgøres, hvordan en hund opfører sig fremtoningsmæssigt, dvs. hvor meget genmateriale der skal være til stede fra en ane, som var kamp- og muskelhund, for at afkommet udviser kamp- og muskelhunde adfærd. Så i specifikke tilfælde, hvor den konkrete hund udviser den uønskede adfærd, kan politiet skride ind, og så selv om hundens slægtsskab med en kamp- eller muskelhund går helt tilbage til oldeforældrene.

Til stk. 5

Forbuddet i stk. 3 omfatter også erhvervsmæssig indførsel af de pågældende hunde og krydsninger i Grønland.

§ 13

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 om ændring af Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (Indførsel af forbud mod kamp- og muskelhunde). Bestemmelsen supplerer reglerne om aflivning af bidske hunde i § 10, stk. 2. Hunde samt krydsninger på forbudslisten, der besiddes, indføres eller avles i strid med § 12, stk. 3, aflives, ved Naalakkersuisuts foranstaltning og uden erstatning for dyrets ejer, selv om de ikke er bidske. Det er ejeren, der skal afholde udgifterne ved aflivningen. Når hunden aflives, skal dyreværnsloven samt § 25 i denne lov overholdes, så det sikres, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt.

Til stk. 2

I tvivlsspørgsmål kan Naalakkersuisut stille krav om, at ejeren dokumenterer hundens race eller type. Det er således ejeren af hunden, der skal bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet. Der er således tale om omvendt bevisbyrde. Omvendt bevisbyrde indebærer, at hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de forbudte racer eller krydsninger heraf, kan Naalakkersuisut stille krav om, at ejeren eller besidderen dokumenterer hundens race eller type. Det er således ejeren eller besidderen af hunden, der skal bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet.

Ejeren skal straks fremlægge dokumentation for hundens race eller type. Med ordet straks menes, at ejeren skal kunne fremvise dokumentationen i umiddelbar tilknytning til forespørgslen eller i hvert fald samme dag, som Naalakkersuisut anmoder om dette. En hundeejer skal imidlertid ikke generelt medbringe dokumentation for hundens race eller type.

Naalakkersuisut skal dog i første omgang – f.eks. på baggrund af en hunds udseende eller oplysninger fra ejeren eller andre – have rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet, før det kan kræves, at ejeren skal skaffe den nødvendige dokumentation for, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet.

Naalakkersuisut kan altså ikke forlange dokumentation fra en ejer af en hund, når der ikke er nogen nærmere anledning til det, f.eks. hvis hunden på ingen måde ser ud som en af de hunde, der er omfattet af forbuddet.

Ejeren af en hund kan f.eks. fremlægge en stambog vedrørende hunden, eller ejeren kan fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning, f.eks. kennelejere.

Det er i dag ikke muligt ved hjælp af DNA-test eller for en dyrlæge præcist at bestemme en hunds race. Man bør derfor sikre sig f.eks. en stamtavle, hvis man anskaffer sig en hund, der ligner en af de racer, der er omfattet af forbuddet.

Køber man en hund, der har udseendemæssige træk til fælles med en af de forbudte hunde, anbefales det, at man er særligt opmærksom på at få dokumentation for hundens race eller type.

Følgende hunde har visse udseendemæssige træk til fælles med en eller flere af de forbudte racer, og man bør ved anskaffelse af sådanne hunde være særligt opmærksom på at sikre sig dokumentation for hundens race (listen er ikke udtømmende):

Polski owczarek podhalanski

Cao fila de sao miguel

Dogue de bordeaux

Bullmastiff

Mastiff

Mastino napoletano

Cane corsa italiano

Staffordshire bullterrier

Dogo canario

Anatolsk hyrdehund

Iberisk dogge

Det er Naalakkersuisut, eller den lokale myndighed, som Naalakkersuisut henlægger sine be-
føjelser til, som egenhændigt eller efter henvendelse fra borgere, skal sikre, at lovgivningen
overholdes. Forbudsordningen bygger på et princip om, at det er ejeren, der i tilfælde af tvivl
om, hvorvidt en hund tilhører én af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af for-
buddet, skal kunne bevise, at han eller hun ikke er i besiddelse af en hund, som hører under
forbuddet.

Til stk. 3 og 4

Her lægges der vægt på, at forbudsordningen må håndhæves på en smidig måde, således at
der ikke bliver tale om en form for forfølgelse af hundeejere. Det forudsættes i den forbindel-
se, at ejerens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer,
først vil blive aktualiseret, hvis Naalakkersuisut f.eks. på baggrund af hundens udseende eller
oplysninger om hunden med rimelighed må formode, at hunden er omfattet af forbuddet.

Træffer Naalakkersuisut beslutning om, at hunden midlertidig skal fjernes og anbringes for-
svarligt, f.eks. i en pension, sker det for ejerens regning. Den periode, der skal betales for,
løber fra det tidspunkt, hvor Naalakkersuisut fjerner hunden grundet manglende dokumentati-
on for hundens race, til ejeren har forelagt tilstrækkelig dokumentation for Naalakkersuisut.

Til stk. 5

Det er ejerens ansvar at være i besiddelse af dokumentation for hundens race eller type. Der
kan være tilfælde, hvor ejeren ikke umiddelbart kan fremlægge de relevante dokumenter om
hundens race og type. Naalakkersuisut har så mulighed for at fastsætte en frist for fremlæg-
gelse af dokumentation. F.eks. kan ejeren være på ferie, forretningsrejse eller være indlagt til
hospitalsbehandling. Dette skal Naalakkersuisut have med i deres vurdering, når de fastsætter
en rimelig frist. F.eks. hvis besidderen har oplysninger om, at ejeren er på ferie fra den 1. til
15. august, kan fristen ikke udløbe før den 15. august, medmindre besidderen selv har mulig-
hed for at fremskaffe den påkrævede dokumentation, f.eks. gennem adgang til ejerens hjem
eller gennem kontakt til ejeren i dennes ferie.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastslår, at hvis ejeren ikke fremlægger tilstrækkelig dokumentation for hun-
dens race inden for den af Naalakkersuisut fastsatte frist, anses hunden for at være i strid med
forbuddet og aflives for ejerens regning, jf. § 13, stk. 1. Da det er ejerens ansvar at fremskaffe
bevis for, at hunden ikke er af en ulovlig type, er der tale om omvendt bevisbyrde. Omvendt
bevisbyrde indebærer, at hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de forbudte racer
eller krydsninger heraf, kan Naalakkersuisut stille krav om, at ejeren eller besidderen doku-
menterer hundens race eller type. Det er således ejeren eller besidderen af hunden, der skal
bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet

Personer, som før den 1. januar 2012 har erhvervet en hund eller en krydsning, hvori hunde, som er omfattet af forbuddet, indgår, må beholde hunden, hvis følgende krav overholdes: Når hunden befinder sig på gader, veje, stier, pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, skal hunden altid føres i en fast line/snor med en maksimal længde på 2 meter. I by- og bygdezone er det ikke et krav, at veje, stier, pladser mv. er asfalteret, før der er tale om, at hunden befinder sig i det offentlige rum. Kravet om, at hunden altid skal føres i en fast line/snor med en maksimal længde på 2 meter, finder også anvendelse i det åbne land, hvilket vil sige områder uden for by- og bygdezone.

Hunden skal endvidere, når den befinder sig i det offentlige rum, være forsynet med en forsvarelig, lukket mundkurv. Hunden må ikke overdrages, dvs. den må ikke sælges eller gives bort m.v. Personer, der ejer hunde, der er omfattet af forbuddet, kan lade andre passe hunden i forbindelse med ferie eller lignende, ligesom det kan overlades til andre at lufte hunden. Der skal være tale om en afgrænset tidsperiode. Hunden må ikke overlades i så lang tid, at der reelt er tale om en overdragelse. Er der f.eks. tale om et udlandsophold, som strækker sig ud over almindelig ferie, vil der som udgangspunkt være tale om en reel overdragelse, hvilket er i strid med § 42, nr. 1. Det er op til Naalakkersuisut i den konkrete sag at vurdere, om der er tale om overdragelse eller ej. Når andre passer hunden, skal de i loven nævnte krav ligeledes overholdes.

Loven indeholder ikke mulighed for at dispensere fra forbuddet eller fra overgangsordningens krav om mundkurv, snor mv. Det er således ikke muligt for Naalakkersuisut eller anden myndighed at meddele tilladelse til besiddelse m.v. af en forbudt hund, der ikke er omfattet af overgangsordningen, eller til at hunde, der er omfattet af overgangsordningen, luftes uden snor eller mundkurv, eller at de overdrages.

§ 14

Til stk. 1

Kommunen kan meddele besidderen eller ejeren af en hund, som forstyrrer de omkringboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, et pålæg om at holde hunden indelukket, eller hvis dette ikke hjælper, eller hvis hunden allerede holdes indelukket, at lade hunden fjerne.

Pålæg om at holde hunden indelukket skal forstås således, at hunden skal holdes inden døre og kun må opholde sig udendørs, hvis den enten er ledsaget af en person, eller den er under opsyn af en person, der befinder sig i dens umiddelbare nærhed, og som omgående lukker den ind, hvis den begynder at gø eller tude. Fjernelse kan påbydes, når kommunen ud fra en proportionalitetsbetragtning har konstateret, at ulemperne ikke på anden måde kan afhjælpes, og at hunden fortsat forstyrrer de omkringboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden.

Kun grovere tilfælde af gentagen eller vedholdende gøen eller tuden kan komme i betragtning, og det skal være så intenst eller stærkt, at de omkringboendes ro kan siges at være forstyrret. Ulemperne skal med andre ord være væsentlige.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke for slædehundepladser anvist af kommunen. Dette skyldes, at der ved vurderingen af placeringen af disse pladser er taget højde for eventuelle støj- og lugtgener, som slædehundepladser vil medføre. De bliver derfor placeret efter en vurdering af, hvad der må anses for rimelige hensyn til de nærmeste bebyggelser.

Kapitel 3

Hunde- og kattehold lokalt i kommunerne

§ 15

Til stk. 1

Bestemmelsen er i sit væsentligste en videreførelse af § 13 i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde og kattehold.

Herefter udarbejder kommunalbestyrelsen de lokale vedtægter for hunde- og katteområdet lokalt i kommunen. Reglerne skal tage højde for de forhold, der gør sig gældende for såvel de kommuner, der befinder sig i slædehundedistriktet, som de, der befinder sig udenfor slædehundedistriktet samt kommuner, som både er beliggende i og udenfor slædehundedistriktet.

Til stk. 2

Naalakkersuisut udsteder i bekendtgørelsesform de nærmere regler for indholdet af kommunernes hunde- og kattevedtægter, herunder til hvem og hvornår der kan gives tilladelse til at holde henholdsvis hund eller kat, vaccinationskrav, samt hvem der må udføre vaccinationer, tøjring af hunde, indfangning af strejfende, herreløse samt ulovligt indførte hunde, hundespektøren samt dennes opgaver og arbejdsbeføjelser, registrering og mærkning af hunde og katte, opdræt af hunde og katte, hvilke områder hunde og katte må færdes eller holdes i, samt oprydning efter hunde og katte, der færdes udendørs.

Til stk. 3.

Kommunalbestyrelsen skal sende kommunens hunde- og kattevedtægter til Naalakkersuisut til godkendelse forud for, at de træder i kraft. Naalakkersuisut sikrer, at hunde- og kattevedtægterne lever op til lovens materielle bestemmelser, samt at de indeholder de reguleringer, som er påkrævet i medfør af regler udstedt efter stk. 2.

Kapitel 4

Behandling af slædehunde, hunde og katte

§ 16

Til stk. 1

Bestemmelsen er medtaget dels for at tilsikre slædehunde, hunde og katte en forsvarlig behandling under hensyntagen til etiske og dyreværns-mæssige aspekter, dels for at sikre en sund og arbejdsdygtig hundebestand. Udformningen er i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelse i andre vestlige lande.

Til stk. 2

Det er ejerens ansvar at sørge for at holde sig opdateret om, hvilke behandlinger ejerens dyr modtager, og sikre, at dyret ikke lider overlast ved behandlingen.

§ 17

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses som en udbygning af § 16, og man skal lægge mærke til udtrykket anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, der tilsikrer, at århundreders erfaringer med slædehunde i Grønland indgår i bedømmelsen af, hvad der er god skik for pasning af hunde. Men som det ligeledes præciseres, skal ny viden og videnskabelige erfaringer også lægges til grund for at sikre hundenes velfærd i bredeste forstand, således at udsultning og tæv ikke kan anses for at være god skik for pasning af slædehunde, hunde og katte.

Til stk. 2

Denne bestemmelse er medtaget specielt med henblik på behandling af slædehunde. Erfaringsmæssigt ses hvert forår hunde, hvis pladser er oversvømmede, og hundene har derfor ikke mulighed for at finde tørt leje samt adgang til at komme i ly for vind, vejr og sol. Dette vil kunne etableres med hundehus eller lignende. Bestemmelsen gælder også for katte.

Til stk. 3

Bestemmelsen er medtaget for at sikre, at især hunde holdes under fornødent opsyn. Det er velkendt, at der jævnligt opstår problemer i et hundehold i form af sammenfildrede lænker, løse hunde, tilskadekomne hunde m.v.. I et ansvarligt slædehunde-, hunde- og kattehold bør sådanne problemer opdages og udbedres hurtigst muligt.

Til stk. 4

Erfaringsmæssigt findes der både katte- og hundehold, hvor dyrene til stadighed opbevares i bure. Dette må anses for en dyreværns-mæssigt uacceptabel praksis, og bestemmelsen tager direkte sigte på at forebygge denne situation. Derimod er løbegårde og såkaldte udebure acceptable, så længe disse bure opfylder kravene til dyrenes bevægelsesfrihed.

Til stk. 5

Bestemmelsen forbyder ikke mindreårige at holde slædehunde, hunde og katte, men forældremyndighedsindehaveren pålægges ansvaret for barnets hunde- og kattehold, indtil barnet er 16 år. Forældre skal således holde et forsvarligt opsyn med deres barns hunde- eller kattehold. Forældremyndighedsindehaveren kan ikke idømmes et kriminalretligt ansvar for barnets handlinger.

§ 18

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og medtaget for at sikre, at hunde af anden race end slædehunde ikke står unødigt bundet. Afgørelsen af, om en hund er bundet ”til stadighed”, træffes ud fra en helhedsbedømmelse og ikke på grundlag af forholdene en enkelt eller enkelte dage. Der skal således ikke gribes ind, hvis en hund, der normalt går løs, en enkelt dag eller nogle dage holdes bundet af en eller anden særlig grund. Derimod bør der gribes ind, hvis en hund hver dag kun går løs nogle få timer, men i øvrigt holdes bundet dag ud og dag ind.

Hunden vil således f.eks. kunne holdes bundet, hvis besidderen arbejder med ejendommens indhegning, og arbejdet medfører, at indhegningen midlertidig er ufuldstændig, eller når der på ejendommen er besøg af fremmede hunde, der nødvendiggør, at besidderens hund midlertidig holdes bundet.

Ved fastlæggelsen af en tidsmæssig grænse, for hvor længe en hund kan stå bundet, bør der bl.a. tages hensyn til, at der kan være tilfælde, hvor det kan være til hundens bedste at stå bundet.

Endvidere kan det være nødvendigt at holde hunden bundet uden opsyn i kortere perioder, f.eks. uden for butikker, når besidderen handler.

Det afgørende må således bl.a. være, at permanente forhold ikke nødvendiggør, at hunden holdes bundet. I disse tilfælde bør besidderen i stedet indhegne haven eller lignende.

Det anbefales, at en hund kun står bundet *uden opsyn* i op til 1 time én gang i døgnet og *med opsyn* i op til 6 timer 2 gange i døgnet med mindst 2 timers afbrydelse, hvor hunden luftes eller skal kunne færdes frit i f.eks. en have, et hus eller lignende. Ved opsyn skal i den forbindelse forstås, at der er mennesker i hundens umiddelbare nærhed – dvs. inden for syns- eller hørevidde – som kan komme hurtigt til stede, når det er nødvendigt.

Det er afgørende, at en hund, der holdes bundet på besidderens bopæl eller i en længere periode end 1 time uden for besidderens bopæl, har adgang til at søge skygge og læ mod regn, blæst og kulde, når forholdene kræver det. Hvornår forholdene kræver dette, afhænger af en konkret vurdering af vejrliget, f.eks. temperatur, solindstråling, blæst og nedbør sammenholdt med hundens konkrete forudsætninger, herunder racemæssige karakteristika som f.eks. hårlag og pelstykke.

Det bemærkes, at kravet til lænken eller snorens længde samt kravet om, at hunde skal have adgang til at søge skygge og læ mod vejret, ikke behøver at gælde i de tilfælde, hvor hunden står bundet i maksimalt 1 time, f.eks. uden for en butik, mens besidderen handler. I disse tilfælde kan lænken eller snoren således være kortere.

Til stk. 2

Hvis en hund holdes lænket, skal lænken være minimum 5 meter, således at hunden har mulighed for at kunne bevæge sig. For slædehunde gælder, at kæde skal være mindst 3 meter, og fæstnet på en sådan måde, at der mellem hver hund eller hundepar er mindst en meters mellemrum i udstrakt længde.

Til stk. 3

At halsbånd skal være egnede til formålet, betyder for eksempel, at der ikke må anvendes fiskesnøre eller andet uhensigtsmæssigt eller potentielt skadeligt materiale til halsbåndet. Det er til enhver tid forbudt at anvende kvælerhalsbånd, da hundene ofte ikke selv har mulighed for at løsne halsbåndet, og der kan derved opstå situationer hvor hunden bliver kvalt. Det er desuden forbudt at anvende elektriske halsbånd, pighalsbånd eller andre halsbånd, der ved brug medfører smerte eller ubehag for hunden.

Til stk. 4

Hunde må kun være iført mundkurv, når de ledsages af ejer eller er under opsyn i hjemmet. Dette ud fra hensynet til, at en hund for eksempel skal have adgang til at slukke sin tørst, mens den er alene hjemme, hvilket ikke er muligt med de fleste typer af mundkurve. Hunden skal desuden have mulighed for at gispe, for at slippe af med varme, hvilket nogle typer af mundkurve forhindrer. Hunden skal i det hele taget have det bekvemt, samt ikke lide unødigt stress, når den er overladt til sig selv i længere tidsrum, hvilket længerevarende brug af mundkurv ville kunne medføre.

Til stk. 5

Det er vigtigt, at hver hundelænke indeholder mindst 2 drejelige led, da det forøger holdbarheden af lænken samtidig med, at det sikrer hundens bevægelse i lænken.

Til stk. 6

Den anvendte kæde ved lænkning skal kunne justeres ved snefald, så hunden hele tiden har bevægemulighed.

Til stk. 7

Herudover er det et krav, at hunden har mulighed for at søge skygge og læ mod blæst, kulde og evt. regn. Det vil sige, at hunden skal have adgang til et rum, et hundehus eller lignende, som er stort nok til, at hunden kan stå oprejst, og som er isoleret mod elementerne, så hunden kan holde varmen uden at fryse ihjel. Denne bestemmelse gælder som udgangspunkt kun for hunde, undtaget slædehunde, da slædehunde er udrustet til at kunne klare koldere temperaturer.

Til stk. 1

Slædehunde skal holdes i flok, da de er flokdyr af natur, og så de får dannet et socialt hierarki indbyrdes. Det bemærkes i den forbindelse, at dyreværnslovens generelle regler om forsvarlig behandling af dyr finder anvendelse.

Veterinær- og Fødevaremyndigheden anbefaler, at slædehunde, skal have mindst 1 times menneskelig kontakt om dagen, så det kan sikres, at hundene har, hvad de har brug for af frisk vand og mad og får en basal social kontakt med mennesker. Særligt hvalpe bør dagligt have social og fysisk kontakt med mennesker. Dette vil også modvirke ulykker, hvor slædehunde, der er menneskesky, overfalder og skambider mennesker, der kommer for tæt på.

Til stk. 2

I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen i samråd med Veterinær- og Fødevaremyndigheden tillade hold af blot en enkelt slædehund, hvis det anses for at være dyreværnsmæssigt forsvarligt. Veterinær- og Fødevaremyndigheden har stort fokus på slædehundes dyrevelfærd, og da slædehunde er flokdyr, skal de helst være i flok. Der vil dog være mulighed for at dispensere herfra, f.eks. hvis en gammel fanger stadig har en slædehund fra et hold, selvom han er stoppet med at køre slæde. Hunden skal dog stadig passes og plejes, og den har brug for ekstra menneskelig kontakt, når resten af flokken ikke er der mere. Det kræver derfor en yderligere indsats at have én enkelt slædehund fremfor en flok.

Der har internationalt været stort fokus på dyrevelfærd i de sidste 10 år, hvor indsats områder som kontakt til samme art, korrekt opstaldning/husning, respekt og forståelse for normal adfærd har været i fokus – særligt vedrørende arter som den grønlandske slædehund. Den grønlandske slædehunds natur og væsen er ikke som en almindelig ”kælehund” og bør derfor ikke anskaffes som sådan. Den grønlandske slædehund bør bruges og avles til at trække en slæde, hvilket er det, den er beregnet til.

§ 20

Til stk. 1

Hundeøer må kun benyttes i sommerperioden, og må derfor ikke fungere som dumpningsplads for slædehunde i vinterhalvåret, hvor det omkringliggende vand kan fryse til is, så hundene let kan bevæge sig væk fra øen, eller uvedkommende dyr eller mennesker let kan skaffe sig adgang dertil.

Til stk. 2

Brugen af hundeøer skal være restriktiv, og hundeøer må kun benyttes efter godkendelse af Veterinær- og Fødevaremyndigheden. Der skal derfor indhentes tilladelse til både nye hundeøer samt den fortsatte brug af allerede etablerede hundeøer.

Til stk. 3

Slædehunde, der opholder sig på hundeøer, skal have adgang til en frisk kilde af vand egnet til at drikke hvor de kan slukke deres tørst flere gange dagligt. På øen skal der skiltes med ejers kontaktoplysninger, så ejer altid kan findes og holdes ansvarlig for sine hunde. Ejeren skal desuden tilse hundene dagligt og søge for at de trives, samt at deres behov er opfyldt, eller sikre sig, at andre varetager denne opgave for ejeren.

§ 21

Til stk. 1

Der eksisterer i nogle kommunale hundevedtægter bestemmelser om, at "trætte" hunde ikke må efterlades under slæderejser m.v., men skal aflives på stedet. Det må antages, at denne regel er indført på baggrund af erfaringer om, at dette finder sted. Bestemmelsen, som findes rimelig, foreslås derfor bibeholdt som gældende for hele Grønland. Det er endvidere velkendt, at mange hunde under hundevæddeløb slippes løs og efterlades på slædesporet. En del af disse hunde vil efterfølgende strejfe omkring, og nogle vil på grund af skader m.v. være ude af stand til at klare sig. Det er ønsket med denne bestemmelse, at den uønskede forekomst af omstrejfende hunde efter afholdelse af væddeløb vil blive bragt til ophør.

Til stk. 2

Der eksisterer talrige eksempler på, at hunde- og katteejere rejser bort på ferie eller flytter og efterlader deres dyr uden at sikre sig, at disse passes forsvarligt. Det må anses for vanrøgt og bestemmelsen forbyder en sådan fremgangsmåde.

Kapitel 5

Hundevæddeløb, m.v.

§ 22

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny og medtaget for at sikre, at slædehunde der skal deltage i hundevæddeløb bliver trænet efter hundens fysiologi og velfærd. Træning kan således være forskellig fra hund til hund, og det er vigtigt, at man er opmærksom på dette under træningsforløbet. Kravene gælder også under selve løbet.

Pisk kun anvendes, såfremt slaget falder i sneen og ikke på hunden. Man må således ikke drive hundene hurtigere frem ved at piske dem fysisk.

Derudover er der stillet en række konkrete krav vedrørende de hunde, som deltager i væddeløb eller konkurrencer. De skal være nyligt vaccinerede mod rabies i henhold til dyrlæges anbefalinger, samt mod hundesyge og parvovirus. Dertil skal ejer kunne fremvise dokumenta-

tion for, at hvert deltagende dyr er vaccineret. Dokumentation kan være kvittering fra dyrlægen, hvorpå det er anført, hvilket dyr der har modtaget vaccination, enten med chip- eller registreringsnummer. Det er ikke tilstrækkeligt, at der blot er anført et kaldenavn. Hvis hunden for eksempel ikke er chippet, kan det være tilstrækkeligt, at hundens kaldenavn samt særlige kendetegn i dens farvemærkninger er anført. Hunden skal under alle omstændigheder være individuelt identificébar, for at forhindre, at ikke-vaccinerede dyr deltager i løbet. Hunden skal også være mindst 18 måneder gammel og skal bære skiltning, hvorpå ejers kontakt data er anført.

Slutningsvist må drægtige eller diegivende tæver ikke deltage i løb, under hensyntagen til tævens fysiologiske og psykologiske ve og vel. Veterinær- og Fødevarermyndigheden anbefaler, at tæver først må benyttes i løb tidligst 12 uger efter de har født.

Til stk. 2-3

Der er indført forbud mod at give hundene præstationsfremmende midler, som kan forbedre deres fysik, kondition eller udholdenhed. Dette gælder både i træningsforløbet og ved selve løbsdeltagelsen. Det gælder også i de tilfælde, hvor en hund er påvirket af en skade og derfor har behov for f.eks. smertestillende medicin eller indgreb, som kan være med til at forbedre hundens præstationsevne under løbet.

Til stk. 4-5

Det er ejerens ansvar at sørge for at holde sig opdateret om, hvilke behandlinger hundene modtager, således at det undgås, at dyrene har fået præstationsfremmende midler, som kan forbedre deres ydeevne under et løb. Veterinærlægemidler må kun gives til en hund, såfremt det er blevet ordineret af en dyrlæge til en navngiven hund. Lægemidlet må ikke anvendes på andre hunde end den navngivne, medmindre der er tale om, at en hund er blevet akut syg og ikke kan afvente tilsyn af dyrlæge. Såfremt der skulle opstå et akut tilfælde, som nødvendiggør brug af dyrlæge ordineret medicin til en anden navngiven hund, skal dette meddeles dyrlægen.

Til stk. 6

Denne bestemmelse er ny og bemyndiger Naalakkersuisut til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om dopingkontrol ved hundevæddeløb, samt hvordan den veterinære kontrol og tilsyn i forbindelse med afholdelse af løbet skal foregå. Der har tidligere været mistanke om, at nogle ejere af hunde, der deltog i hundslædevæddeløb, havde brugt præstationsfremmende midler for at få hundene til at præstere bedre. Det er derfor nødvendigt på sigt at kunne fastsætte regler for dopingkontrol, især af hensyn til dyrenes velfærd. Da der desuden har været eksempler på løbsledelse, der ikke har stillet hjælp til rådighed for den veterinær der er tilknyttet løbet, eller ikke har efterlevet veterinærens anbefalinger, er der behov for at udforme nærmere regler for, hvordan kontrollen skal udføres, samt hvordan ansvaret herfor skal fordeles.

§ 23

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny, og skal sikre at transporten af slædehunde til og fra væddeløb sker med hensyntagen til hundenes behov, samt at forhindre, at hundene lider overlast under transporten. Herunder skal ejer sørge for, at hunde af forskellige hundehold er adskilt på sådan vis, at de ikke kan komme til at gøre skade på hinanden. Hundene skal desuden transporteres forsvarligt, og må ikke bagbindes og smides i sække, men skal være i dertil indrettede bure eller lignende, hvor de frit kan stå oprejst og lægge sig ned, samt bevæge sig rundt.

Til stk. 2

På længerevarende transporter med rejsetid over 6 timer skal hundene tilbydes vand, for at de ikke dehydreres.

Til stk. 3

Grønlands Veterinær- og Fødevarermyndighed skal holdes orienteret om rejseplaner for hunde til og fra væddeløb, med henblik på at sikre overholdelsen af reglerne for transporten.

Til stk. 4

Hermed åbnes mulighed for, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse kan træffe nærmere regler for transporten af hunde til væddeløb.

§ 24

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny, og sikrer at ansvaret for at fritskårne hunde i forbindelse med afholdelse af væddeløbet påligger løbsledelsen. Løbsledelsen er den person, eller den gruppe af personer, der arrangerer og forestår opsynet med afholdelsen af løbet samt løbets resultater. Dette er ikke ensbetydende med, at det er løbsledelsen selv der skal indfange de fritskårne hunde, men at løbsledelsen har ansvaret for at indfangelse sker, samt at denne foregår forsvarligt og effektivt, således at de fritskårne hunde ikke lider overlast eller påføres skade.

Kapitel 6

Aflivning af slædehunde, hunde og katte

§ 25

Til stk. 1

Aflivning af dyr skal foregå hurtigt og humant, således at dyret ikke lider unødigt overlast, angst eller smerte. Dette indebærer, at aflivning i udgangspunktet skal udføres af en dyrlæge, en hundeinspektør, eller en anden kompetent person, med erfaring i at håndtere skydevåben.

Dette inkluderer også almindelige borgere, der har et indgående kendskab til brugen af skydevåben f.eks. i kraft af deres erhverv som fanger. Vedkommende skal være fyldt 16 år.

Til stk. 2

Der har tidligere været en tradition for i visse distrikter at aflive hunde ved hængning. Metoden er egnet til at vække betydelig afsky hos eventuelle tilskuere. Metoden er inhuman og forbudt, uden undtagelse.

Til stk. 3

Naalakkersuisut vil ved bekendtgørelse kunne fastsættes regler om aflivning, herunder aflivningsmetode m.v., således at aflivning af dyr sker på den bedst mulige måde for dyret og dem, der forestår aflivningen.

§ 26

Til stk. 1

Bestemmelsen er indsat for at sikre, at operative indgreb kun foretages af autoriserede dyrlæger, der er godkendt til at udøve dyrlægegerning efter anordning nr. 525 af 8. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om dyrlægegerning m.v.. Bestemmelsen skal sikre, at der ikke foretages operative indgreb af personer, der ikke er autoriseret som dyrlæge og dermed sikre, at dyr ikke lider overlast ved forkert udførte indgreb.

Til stk. 2

Bestemmelsen forbyder endvidere kosmetiske operationer. Dels ud fra et etisk synspunkt og dels for at understrege, at slædehunde-, samt hunde- og kattehold i Grønland i særlig grad eksisterer med baggrund i dyrenes brugsegenskaber og ikke af hensyn til eventuelle modestrømninger med hensyn til udseende.

Til stk. 3

Bestemmelsen omfatter også forbud mod hale- og ørekupering, samt amputation af ulvekløer. Endvidere er medtaget et forbud om åreladning af hunde ved afklipping af hale- og/eller ørespids, som enkelte hundeejere stadig foretager på syge hunde. Forbuddet skal naturligvis sikre hundene mod ubehaget ved denne unyttige og forældede praksis, samt sikre, at syge hunde ikke svækkes yderligere gennem blodtab.

Til stk. 4.

Denne bestemmelse er en videreførelse af § 18, stk. 4, i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Bestemmelsen er medtaget for at forbyde bearbejdelse af hundens kindtænder, som der tidligere har været kutyme for i visse slædehundedistrikter, hvor hunde – efter en kortvarig hængning – med en hammer eller lignende får afhugget tyggekuderne på de store kindtænder for ikke at gnave i skaglerne. Behandlingen

må anses for inhuman og unødvendig, og det er derfor nødvendigt af dyreværnsmæssige grunde at forbyde dette.

Til stk. 5.

Det er en del af kattens normale adfærd, at den hvæsser sine kløer. Det har foranlediget nogle katteholdere til at lade kløerne fjerne operativt, hvilket må anses for et urimeligt indgreb i kattens adfærd. Bestemmelsen er medtaget med baggrund i erfaringer fra Danmark, hvor det efter udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd anses i strid med dyreværnslovens generelle principper. Fjernelse af kattes kløer er dermed forbudt.

Kapitel 7

Beskyttelse af den grønlandske slædehund som race

§ 27

Til stk. 1

Bestemmelsen er videreført fra Inatsisartutlov nr. 28 af 18. november 2010 om ændring af landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold. Der er i lovforslaget lagt op til en bevarelse af de traditionelle slædehundedistrikter. Med indførelse af de nye kommunegrænser efter kommunalreformen i 2009, strækker to af kommunerne sig over områder, der både indeholder slædehundedistrikter og områder, der ikke indeholder slædehundedistrikter. Derfor foreslår Naalakkersuisut at redefinere slædehundedistriktet ud fra en geografisk afgrænsning fra nord for 66. breddegrad på Vestkysten, Nordgrønland og hele Østkysten ned til Kap Farvel øst for 44. længdegrad. Dette område omfatter også indlandsisen og nationalparken. Slædehundedistriktet er således defineret ud fra, hvor man allerede holder slædehunde, og hvor der holdes kælehunde, uanset kommunalgrænser.

Til stk. 2-4

Bestemmelserne tilsigter at beskytte den grønlandske slædehund som race og bevare dens særlige egenskaber, således som disse er udviklet gennem århundreder. Bestemmelserne skal beskytte grønlandske slædehunde såvel mod udefra kommende smitte af hundesygdomme som mod uønsket tilførsel af gener fra andre racer. Der skal derfor opretholdes en strikt adskillelse mellem slædehunde og andre hunde med de få undtagelser, som er særligt fremhævet i stk. 4, og som er underkastet Selvstyrets kontrol. For at beskytte den grønlandske slædehund som race, vil det blive en del af bedømmelsen, om hundene er neutraliserede.

Til stk. 5 og 6

Med indførelsen af denne bestemmelse, kan den grønlandske slædehund ikke føres ud og ind i slædehundedistriktet, uden at der skal foreligge en reel grund. Det skal være med til at mindske risikoen for, at den grønlandske slædehunderace bliver udsat unødvendigt for risici for sammenblanding med andre racer.

Grønlandske slædehunde, der ønskes udført af slædehundedistriktet, kan ikke få genindførelsestilladelse, hvis ikke der foreligger en forudgående ansøgning inden udrejsen.

Til stk. 7

Bestemmelsen er indført for at sikre, at der ikke opstår risiko for at den grønlandske slædehunderace bliver sammenblandet med blandingsracer. Dermed mindskes risikoen for at racen vil blive genetisk svækket, således at den ikke kan overleve i den barske natur i Grønland.

Til stk. 8

Med denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår for en tilladelse til genindførelse af slædehunde. Slædehunden skal være bl.a. neutraliseret og der skal følge dokumentation for, at hunden er en grønlandsk slædehund. På denne måde sikres det, at den grønlandske race ikke blandes med andre racer, og dermed elimineres risikoen for, at racen genetisk svækkes.

Til stk. 9

Bestemmelsen er medtaget for at hindre, at der udenfor slædehundedistriktet opstår kolonier af slædehunde, som kunne være grønlandske slædehunde overført fra slædehundedistriktet, blandingsracer med sådanne, eller andre racer af slædehunde indført fra udlandet.

§ 28

Til stk. 1 og 2

Privat import af sæd eller embryoner udgør en reel risiko for uønsket genetisk påvirkning af den grønlandske slædehunderace. Brug af kunstig sædooverføring eller ægtransplantation kunne på den anden side tænkes anvendt ved planlagt avl med slædehunde stammende fra forskellige dele af slædehundedistrikterne, og således være med til at tilføre isolerede stammer af slædehunde nyt blod. Der lægges derfor ikke op til et totalforbud mod disse avlsmetoder. Derimod sikres Naalakkersuisut mulighed for i hvert enkelt tilfælde at vurdere det ønskelige her i eller om nødvendigt nedlægge forbud. Naalakkersuisut bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvilke hunderacer der må anvendes i tilfælde, hvor man ønsker at gøre brug af kunstig sædooverføring eller ægtransplantation. For bedømmelsen er det vigtigt at vurdere, om den enkelte hunderaces gener vil medføre en så drastisk forandring af den grønlandske slædehunds egenskaber, at det reelt vil forringe dens kvaliteter.

Kapitel 8

Overvågning m.v.

§ 29

Til stk. 1

Bestemmelsen sigter ikke til overvågning af rabies eller af sygdomme, der er omfattet af særlove om smitsomme sygdomme. Bestemmelsen tænkes anvendt ved overvågning af andre sundhedsmæssige forhold hos slædehunde, hunde og katte, f.eks. undersøgelse for parasitproblemer eller arvelige tilstande.

Til stk. 2

Bestemmelsen pålægger ejeren af en hund eller en kat at stille den fornødne assistance til rådighed ved foranstaltninger som nævnt i stk. 1, i lighed med de bestemmelser der findes omkring bekæmpelse af smitsomme sygdomme og zoonoser.

Kapitel 9

Handel m.v. med slædehunde, hunde og katte

Til § 30

Til stk. 1

Bestemmelsen videreføres fra Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold. Formålet med bestemmelsen er en regulering af dyr i internater m.v., da dette kan være forbundet med hygiejniske og dyreværns-mæssige problemer. Derfor bør risikoen for sådanne gener i hvert enkelt tilfælde vurderes nøje af Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland.

Formålet med denne bestemmelse er således at sikre, at indretning og drift af sådanne institutioner kun finder sted efter en faglig vurdering af Veterinær- og Fødevarermyndigheden, således at Naalakkersuisut på et oplyst grundlag kan træffe en beslutning vedrørende sådanne aktiviteter.

Til stk. 2

Bestemmelsen videreføres fra Landstingslov nr.18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold og giver Naalakkersuisut mulighed for ved bekendtgørelse at fastsætte regler for indretning og drift af disse institutioner for at imødegå ovennævnte problemer. Betingelserne vil blive vurderet i hver enkelt sag, og afhænge af de oplysninger, som ejeren giver samt selve formålet med institutionen.

§ 31

Til stk. 1

Denne bestemmelse er ny, og definerer hvornår en person, som opdrætter hunde eller katte, må anses for at drive en kennel i erhvervsøjemed. Reglerne for, hvornår man skal betale skat af sin indkomst herfra, er opregnet i skattelovgivningen, og skal derfor ikke medtages i denne lov.

Til stk. 2

Med denne bestemmelse åbnes der mulighed for, at Naalakkersuisut kan udstede bekendtgørelser om, hvorledes kenneler skal indrettes, samt pålægge ejeren at sørge for at sundheden af hans hunde, både den almene samt den genetiske, lever op til visse, nærmere fastsatte standarder, ligesom man kender det fra andre lande. Dette skal sikre den generelle sundhed blandt hundebestanden i landet, herunder modvirke indavl og udbredelsen af genetiske lidelser og defekter, samt sikre den overordnede trivsel for hunde, der bruges i avlsøjemed.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan udstede forbud til personer, der forbryder sig mod, eller ikke opfylder kravene til kenneldrift og opdræt af hunde eller katte.

§ 32

Til stk. 1

Bestemmelsen giver mulighed for ved bekendtgørelse at regulere omsætning af slædehunde, hunde og katte. Fastsættelse af sådanne bestemmelser kan ske på baggrund af f.eks. genetiske eller dyreværns-mæssige overvejelser. Der stilles krav om, at personer, der køber eller sælger slædehunde, hunde og katte, skal melde dette til myndighederne, således at der kan føres et register over alle tamme dyr, som slædehunde, hunde og katte i Grønland. Denne registrering sker for at holde styr på, hvor mange og hvilke dyr der indføres og opholder sig i Grønland. På denne baggrund skabes der et grundlag for at vurdere risikoen for smitte af sygdomme og evt. begrænse denne risiko.

§ 33

Til stk. 1 og 2

Denne bestemmelse er indført for at sikre, at hverken hundehvalpe eller kattekillinger tages for tidligt fra moderen. Herudover er kravet, at hundehvalpe først må tages fra moderen, når de er 8 uger, og at kattekillinger først må tages fra moderen, når de er 12 uger, med til at sikre, at dyrene kan blive retmæssigt vaccineret, inden de indføres i Grønland.

§ 34

Til stk. 1

Bestemmelsen giver mulighed for ved bekendtgørelse at fastsætte regler for transport af slædehunde, hunde og katte, herunder krav til medfølgende dokumentation. Fastsættelse af sådanne regler må formodes primært at ske på baggrund af dyreværns-mæssige overvejelser.

Kapitel 10

Tilsyn og påtale

§ 35

Til stk. 1-2

Bestemmelsen fastslår proceduren for tilsyn i sager om uforsvarlig behandling af slædehunde, hunde og katte og sikrer, at der i hvert enkelt tilfælde indgår en veterinærfaglig vurdering af forholdet. På baggrund af den veterinærfaglige vurdering vil Naalakkersuisut komme med en bedømmelse i sagen. Denne vurdering skal videregives til politiet, som på baggrund af vurderingen skal foretage en viderebehandling af sagen.

§§ 36 og 37

Disse bestemmelser er parallelle til de tilsvarende i den danske lovgivning og sikrer at man har mulighed for på nærmere fastsatte vilkår at gribe hurtigt ind, når hunde eller katte behandles uforsvarligt. Herunder kan Naalakkersuisut træffe beslutning om aflivning af hunde eller katte, påbyde ejer at sørge for behandling af hans hund eller kat, samt når påbud ikke efterkommes, eller hvis det ikke skønnes forsvarligt af hensyn til dyrets trivsel at afvente om ejer efterkommer et påbud, straks at fjerne dyret fra ejers varetægt og sørge for at det modtager den rette pasning og pleje, samt at anbringe dyret et andet sted. Anbringelse af dyret kan for eksempel være på et internat, hos en dyrlæge, eller hos en frivillig plejefamilie, som på forhånd er godkendt af en dyrlæge.

Kapitel 11

Foranstaltninger

§ 38

Bestemmelsen er ny, og indfører adgang til, at Veterinær- og Fødevarermyndigheden kan pålægge tvangsbøder, eller såkaldte administrative bøder, indtil en ejer af en slædehund, hund eller kat efterkommer et påbud der er pålagt i medfør af lovens bestemmelser. Der henvises til de nærmere bestemmelser, hvorefter der kan pålægges forbud og påbud. Tvangsbøderne er forfaldende indtil de inddrives, eller indtil ejeren har efterkommet det påbudte eller forbudte. Nægter ejeren at betale tvangsbøderne, kan der gøres udlæg i henhold til retsplejelovens regler herom.

§ 39

Til stk. 1-2

Denne bestemmelse fastsætter, at der kan foranstalles bødesanktion ved overtrædelse af bestemmelserne i denne lov, samt at der i særligt graverende tilfælde, kan foranstalles efter reglerne i kriminallov for Grønland. Herefter dømmes for dyrplageri den som ved mishandling, overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Bestemmelsen skal sammenholdes med forholdets karakter, om der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af de anførte bestemmelser. Det anbefales herefter at idømme til anstaltsanbringelse efter kriminallovens kapitel 31 med anstaltsanbringelse i op til 1 år, i de tilfælde hvor der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af lovens bestemmelser.

De momenter der kan lægges til grund for en afgørelse herom, er bl.a. om der er tale om gentagen overtrædelse, eller om forholdene omkring overtrædelsen er så grove, at almindelig bødepålæggelse ikke vil være tilstrækkelig. Desuden tillægges motivet vægt, herom det efter omstændighederne kan skønnes, at den påførte skade eller overtrædelse er sket bevist.

Denne bestemmelse er allerede kendt fra andre lande, herunder Danmark. Der er flere og flere eksempler på grove forbrydelser mod dyr, enten som følge af omsorgssvigt, groft uagtsomt adfærd, eller som følge af bevist vilje om at påføre et dyr smerte, angst eller lidelse. Der er et stort behov for muligheden for strengere foranstaltninger på dyreværnsområdet, og med tilføjelse af denne bestemmelse i nærværende lov, er dette forhold dermed søgt korrigeret.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer, at overtrædelser begået af en juridisk person også kan bødesanktioneres. Er overtrædelsen begået af selvstyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan der idømmes selvstyret, kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab bøde.

Til stk. 4-5

Bestemmelserne videreføres fra § 28 i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold og åbner op for at fradømme en person retten til at holde eller på anden måde omgås slædehunde, hunde og katte i en periode eller for bestandigt. Det understreges, at en sådan fradømmelse kun kan ske i forbindelse med grov eller gentagen overtrædelse af lovens bestemmelser.

§ 40

Til stk. 1

Bestemmelsen sikrer, at bøder efter bestemmelserne i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne Inatsisartutlov tilfalder Landskassen.

Kapitel 12 *Ikrafttrædelse m.v.*

§ 41

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Til stk. 2

Ved ikrafttrædelsen af denne lov ophæves Landstingsforordning nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold, Inatsisartutlov nr. 28 af 18. november 2010 om ændring af landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (afgrænsning af slædehundedistrikter, erstatningsfri aflivning af løsgående hunde og forbud mod tandklipping) samt Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 om ændring af landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (indførelse af forbud mod kamp- og muskelhunde).

Til stk. 3.

Ved ikrafttrædelse af denne lov forbliver tidligere regler, som er fastsat med hjemmel i Landstingsforordning nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold, Inatsisartutlov nr. 28 af 18. november 2010 om ændring af landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (afgrænsning af slædehundedistrikter, erstatningsfri aflivning af løsgående hunde og forbud mod tandklipping) samt Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011 om ændring af landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold (indførelse af forbud mod kamp- og muskelhunde) i kraft, indtil de afløses eller ophæves ved regler fastsat i denne eller andre love.

Til stk. 4.

De kommunale hunde- og kattevedtægter forbliver i kraft indtil Kommunalbestyrelserne i henhold til § 15 i denne lov udsteder nye vedtægter til erstatning af dem der eksisterer på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

§ 42

Personer, som før den 1. januar 2012, har erhvervet en hund eller en krydsning, hvori hunde, som er omfattet af forbuddet i § 12, stk. 2, indgår, må beholde hunden, hvis følgende krav overholdes:

Når hunden befinder sig på gader, veje, stier, pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, skal hunden altid føres i en fast line/snor med en maksimal længde på 2 meter. I by- og bygdezone er det ikke et krav, at veje, stier, pladser mv. er asfalteret, før der er tale om, at hunden befinder sig i det offentlige rum. Kravet om, at hunden altid skal føres i en fast line/snor med en maksimal længde på 2 meter, finder også anvendelse i det åbne land, hvilket vil sige områder uden for by- og bygdezone.

Hunden skal endvidere, når den befinder sig i det offentlige rum, være forsynet med en forsvarende, lukket mundkurv. Hunden må ikke overdrages, dvs. den må ikke sælges, gives bort mv. Personer, der ejer hunde, der er omfattet af forbuddet, kan lade andre passe hunden i for-

bindelse med ferie eller lignende, ligesom det kan overlades til andre at lufte hunden. Der skal være tale om en afgrænset tidsperiode. Er der f.eks. tale om et udlandsophold, som strækker sig ud over almindelig ferie, vil der som udgangspunkt være tale om reel overdragelse, hvilket er i strid med § 12. Det er op til politiet i den konkrete sag at vurdere, at der er tale om overdragelse eller ej. Når andre passer på hunden, skal de i loven nævnte krav ligeledes overholdes.

Loven indeholder ikke mulighed for at dispensere fra forbuddet eller fra overgangsordningens krav om mundkurv, snor mv. Det er således ikke muligt for politiet eller Justitsministeriet at meddele dispensation til besiddelse mv. af en forbudt hund, der ikke er omfattet af overgangsordningen, eller til at hunde, der er omfattet af overgangsordningen, luftes uden snor eller mundkurv, eller at de overdrages.